І чужому научайтесь,

Й свого не цурайтесь...

Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
Тел. в Ню Йорку: BArcly 7-4125

РІК LXVII. Ч. 101. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 27-го ТРАВНЯ 1960 — 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS — JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MAY 27, 1960 — No. 101. VOL. LXVII.

ПРЕЗИДЕНТ АЙЗЕНГАВЕР ЗАПЕВНЯЄ НАЦІЮ І СВІТ ПРО АМЕРИКАНСЬКУ ОБОРОННУ МОГУТНІСТЬ ТА ГОТОВІСТЬ ПОРОЗУМІННЯ З КОЖНИМ, ХТО БАЖАЄ СПРАВЕДЛИВОГО МИРУ. — ПРОПОНУЄ ПЛЯН ПОВІТРЯНОЇ КОНТРОЛІ ПІД НАГЛЯДОМ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ ТА З'ЯСОВУЄ ЦІЛІ АМЕРИКАНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ

Вашингтон. — Президент Двайт Д. Айзенгавер у своїй півгодинній промові до народу, переданій через радіо і телевізію минулої середи, 25-го травня, о год. 8-ій ввечорі, дав недвозначно до зрозуміння, що американська оборонна могутність, як і готовість кожночасно використати ту могутність в оборонних або відплатних цілях „далеко перевищує все на землі" і при цьому рівночасно запевнив, що Америка і він особисто завжди готові йти „додаткову милю" назустріч кожному, що бажає порозуміння для встановлення і збереження справедливого миру. Відповідаючи посередньо на критичні завваги дома і закордоном у зв'язку з випадком розвідчого літака U-2, що його збили большевики глибоко над совєтською територією, та у зв'язку з використанням Москвою тієї нагоди для зірвання вершинної конференції в Парижі, президент Айзенгавер з'ясував головні цілі американської політики і запропонував конкретний плян „відкритого неба", себто повітряної контролі для забезпеки перед несподіваним нападом.

Дякує за підтримку

Президент Айзенгавер почав свою промову подякою численним законодавцям та громадянам і їх організаціям за підтримку його становища в Парижі. При цьому він ствердив, що на підставі розмов з багатьома закордонними політичними провідниками, також совєтськими, можна було набрати враження, що Совєти серйозно бажають переговорів та що в таких переговорах можна буде евентуально прийти до якогось порозуміння. Тому він поїхав на конференцію до Парижу, бо Америка і він особисто завжди готові мандрувати „додаткову милю" для досягнення справедливого миру.

Необхідність поготівля

Тим не менше, теперішня ситуація в світі вимагає постійного оборонного поготівля в найкращому інтересі миру, волі і безпеки Америки та вільного світу. До цього належить також постійна збірка інформацій про військову могутність головно тих націй, що цю свою могутність засекречують. В системі збірки цих інформацій відбувались також і перелети літаків U-2 понад совєтську територію і про це знав совєтський уряд, до чого Хрущов сам признався. Проте, досі совєти не робили з цього жадної проблеми, хоч мали до цього різні нагоди, включно з побутом Хрущова в Америці. Фурію викликав тільки випадок з U-2, збитим над совєтською територією 1-го травня і це викликає запит, чому саме цей літак став причиною такої політичної кризи, яку Москва вчинила.

Відповідь на критику

Президент Айзенгавер у своїй промові звернув увагу на два головні критичні закиди, що їх видвигається проти уряду дома і закордоном у зв'язку з U-2. Перше — чому цей літак летів над Совєтами саме перед конференцією „на вершинах", і друге — чому уряд дав два суперечні вияснення на вістку, що літак збито. Щодо першого — президент Айзенгавер ствердив, що оборонне поготівля ніколи не може припинятись ані послаблюватись, а досвід з несподіваною японською атакою на Перл Гарбор під час Другої світової війни доказує, що аґресор може виконати свій напад навіть під час переговорів. U-2 не був спеціяльно висланий, але він виконував свою функцію в рямках давно встановленої програми, щодо якої не було жадних змін. За все Президент бере повну відповідальність. Щодо другого — то перша заява уряду про те, що літак заблукався, була проголошена на першу вістку і як ще не була відома доля ані літака, ані летуна. Заява була складена для охорони летуна і розвідчої програми. Коли ж Москва подала дальші факти, тоді вже не було потреби скривати дійсности.

Припинення акції U-2

Президент Айзенгавер в дальшому ствердив, що коли акція літаків U-2 стала відома, він наказав її припинити з тієї простої причини, що вона вже не могла в нових обставинах успішно продовжуватись, хоч досі вона дала вітальні інформації, потрібні для оборони Америки і вільного світу. Її також не можна було продовжувати з уваги на деяких американських союзників. Президент мав на думці, мабуть, головно Туреччину і Норвеґію, яким Москва погрожувала. Крім того, ролю U-2 могли заступити інші технічні винаходи і вдосконалення — твердив Президент, мавши, мабуть, на думці нових американських сателітів землі, що можуть фотографувати і перестерігати перед ракетами. Американську розвідчу акцію Президент виснив і тим, що її переводять усі країни, зокрема Совєтський Союз.

Совєтське становище

В кожному разі випадок з U-2 аж ніяк не міг бути причиною тієї „фурії", що її Москва у зв'язку з цим вчинила. В Парижі президент Айзенгавер виявив свою готовість продовжувати переговори, але Хрущов видвигнув такі вимоги, що їх в жадному разі не можна було прийняти. Президент пропонував, щоб ці справи, що відносились виключно до Америки і Совєтського Союзу, обговорювати на зустрічі представників цих двох країн, натомість конференцію „на вершинах" продовжувати, як пляновано. Проте, Хрущов своїм виступом і своїм становищем ще раз пригадав непередбачливість поведінки деспотичної влади.

Президент Айзенгавер висловив велике признання і вдячність для своїх колеґ і союзників, французького президента де Ґолля та англійського прем'єра Мекміллена. Їхня поведінка була „чудова" і вони, мимо всіх зусиль Хрущова порізнити альянтів між собою, непохитно стояли по боці Америки. Те саме сказав Президент про наради НАТО, які відбулись кілька днів пізніше.

Президент Айзенгавер промовляє

Американські цілі

Що ж дальше? — запитував президент Айзенгавер у своїй промові і у відповідь на цей запит з'ясував такі три головні цілі американської політики:

(1) Ми мусимо вдержати нашу оборонну могутність, завжди ані замалу, ані завелику, а тільки таку, яка необхідна в кожній ситуації.

(2) Ми мусимо продовжувати наші ділові зв'язки зі совєтськими лідерами в головних питаннях та поліпшувати зв'язки між нашими народами, даючи виразно до зрозуміння, що шлях здорового глузду все ще відкритий, якщо тільки Совєти хочуть з нього скористати.

(3) Для поліпшення відносин в світі та скріплення справи миру і волі ми мусимо продовжувати і скріплювати дома і закордоном програму співпраці та взаємної допомоги.

Плян повітряної контролі

Виясняючи далі ці три головні точки американської політики, президент Айзенгавер у першу чергу ствердив, що американська оборона є в кожному відношенні здорова та достосована до ситуації. Вона також і в майбутньому така буде, беручи до уваги та використовуючи кожний новий розвиток в технології. Президент ствердив, що ця оборона є наймогутніша в світі, але рівночасно дав запевнення, що вона може бути використана тільки для оборони або відплати, але ніколи до нападу. Щоби від такого нападу всі могли охоронитись, президент Айзенгавер заповів, що він зголосить Об'єднаним Націям конкретний плян „відкритого неба", який він пропонував Совєтам уже 5 років, але Совєти його відкинули. Плян полягав би в тому, що Об'єднані Нації мали б право перевіряти з повітря всі країни. До якої міри важливою і точною може бути така перевірка, президент Айзенгавер показав фотографію американської військової бази в Сан Дієґо в Каліфорнії, зробленої з висоти 70,000 стіп (13 миль) та на якій було видно всі деталі, включно із тонкою білою лінією, широкою на 6 інчів, поведеною по землі. Президент також заповів, що коли б його плян повітряної контролі був принятий, то Америка погоджується доставити Об'єднаним Націям технічні засоби для такої перевірки, себто літаки U-2 та відповідну апаратуру.

Загроза вимагає порозуміння

На заключення президент Айзенгавер ствердив, що сьогодні усі народи, включно із совєтським, здають собі справу з того, що в новій війні, *при наявності засобів масового знищення*, не було б переможців і над світом звисла б загроза тотальної руїни. Ця загроза та її свідомість повинна усіх заставити шукати можливостей і шляхів до порозуміння і справедливого миру. Америка рішена робити все можливе саме в цьому напрямку. „Працюючи з твердої бази нашої духової і фізичної могутности та прохаючи мудрости у Всемогучого, ми разом з нашими союзниками продовжуватимемо працю для збереження людства у волі — та для мети взаємного респекту, взаємного зрозуміння та спільноти між всіми націями" — закінчив президент Айзенгавер свій виступ. Промову Президента почали негайно передавати на багатьох мовах світу, включно з українською.

„ТРИБУНА УНС" З КІНЦЕМ НАСТУПНОГО ТИЖНЯ

У цьому числі „Свободи" друкується на двох сторінках вимагані статутом і законом місячні звіти організаційного і касового відділів УНСоюзу. „Трибуна УНСоюзу", що звичайно появляється разом з цими звітами, цим разом появиться окремо з кінцем наступного тижня. Додатковий час був потрібний на підготову до друку матеріялів із нарад Головного Уряду УНС, що відбулися минулого тижня в Торонто.

Помер Ілько Лисогір, батько заступника гол. предс. УНСоюзу

Гудсон, Н.Й. — В четвер, 26-го травня рано, в лікарні в Олбані помер на 74-му році життя заслужений піонер Американської України, сл. п. Ілько Лисогір, батько заступника головного предсідника УНСоюзу Йосипа Лисогора. Покійний народився 15-го червня 1885-го року в селі Клебанівка, Збаразького повіту в Західній Україні. До Америки приїхав в 1902-му році та брав активну участь в громадському житті. Був членом початково 273 і опісля 477-го Відділу УНСоюзу. Осиротив дружину Анну з дому Пюрко, синів Йосипа, Михайла і Володимира та дочку Ольгу і 5 внуків. Тіло Покійного перевезено до Гудсону до похоронного заведення МекДонал.

Рокефеллер не кандидує, але прийняв би номінацію на президента

Олбані, Н. Й. — Нюйоркський губернатор Нелсон А. Рокефеллер 25 травня заявив на зборах партійних провідників із цілого стейту, що він не буде кандидувати, але коли б Номінаційна Конвенція, яка збирається 25-го липня в Шикаґо, його найменувала кандидатом на президента, то він погодився б. Ця його заява є в дійсності відкликанням його попереднього ствердження, що цього року він не буде старатися про те, щоб стати республіканським кандидатом. Рокефеллер змінив також і ту свою заяву, яку склав був 10 днів тому, що не братиме участи в конвенції в Шикаґо тому, щоб його не хотіли там найменувати на кандидата на віцепрезидента, бо він рішуче відмовляється від віце-президента. Внаслідок такого становища Рокефеллера нюйоркська делеґація на конвенцію, яка нараховує 96 голосів, поїде до Шикаґо без зобов'язання, що вона буде підтримувати віце-президента Ричарда М. Ніксона. З рішення губернатора не є вдоволені прихильники Ніксона які хотіли б щоб Ню Йорк підтримував вже тепер віце-президента, бо Рокефеллер, як це він сам ствердив, немає виглядів на найменування в Шикаґо.

Ніксон має запевнену більшість на номінаційній конвенції

Вашинґтон. — Преса вже тепер пише про те, що віцепрезидент Ричард М. Ніксон має запевнену більшість, щоб бути найменованим на республіканського кандидата на президента на крайовій республіканській конвенції в Шикаґо, яка почнеться 25-го липня. 25-го травня республіканська делеґація в Теннессі, яка нараховує 28 членів, дістала інструкції голосувати за найменування Ніксона. З Флориди Ніксон має запевнених 26 голосів, які разом із іншими дадуть віце-президентові більше як 666 голосів, які є потрібні до перемоги на Конвенції. На основі обрахунків вислідів правиборів і стейтових інструкцій делеґаціям Ніксон вже має запевнених від 675 до 700 голосів. Але прихильники Рокефеллера не піддаються, і роблять заходи, щоб нюйоркський губернатор був найменований на кандидата на президента, бо він, нібито міг би стягнути на себе голоси деяких демократичних і невтральних виборців.

Сенатор Джевітс закликає приспішити ухвалення закону про іміґрацію

Ню Йорк. — Сенатор-республіканець Джекоб К. Джевітс, промовляючи на прийнятті нюйоркського комітету для справ Світового Року Втікача до 400 гостей, закликав Конґрес і уряд, щоб приспішити ухвалу закону про іміґрацію до ЗДА, і одночасно жадав, щоб збільшити число іміґрантів, яке запропонував в своєму внеску конґресмен-демократ Френсіс Волтер із Пенсилвенії. Сенатор Джевітс казав, що треба раз скінчити з теперішніми практиками при ухвалюванні іміґраційних законів. Проєкт конґресмена Волтера, на думку сен. Джевітса, є тільки півзасобом, бо Волтер пропонує, щоб ЗДА дозволили прибути до ЗДА вільки 25 відсотків всіх втікачів, які живуть у вільних країнах Европи. Також і сенатор - демократ Філіп А. Гарт із Мишиґену критикував проєкт конґ. Волтера. На цьому прийнятті говорив і генеральний секретар Об'єднаних Націй Даґ Гаммершилд, який твердив, що не є задовільні висліди Року Світового Втікача.

У турецькому парляменті відбулась бійка між послами

Анкара. — В минулу середу у турецькому парляменті счинилася така бійка між послами, що 15 поважно ранено. Безпосередньою притокою до бійки між членами протиурядової більшости з Демократичної партії і меншости з опозиційної Республіканської партії було настоювання речника названої опозиційної партії, її недавнього головного секретаря Кассема Ґулека, що він промовлятиме всупереч заяві голови парляменту, що відібрав йому голос. Коли він почав говорити — кинулись на нього демократичні посли й почали стягати його з трибуни, а на поміч поспішили йому його однопартійці. Швидко потім посли почали обкидувати одні одних кріслами. Ця бійка тривала яких 15 хвилин, поки голова парляменту не перервав засідання. Після відновлення засідання — перерване сесію парляменту до 20 червня ц. р. Речник опозиційної Народно-республіканської партії заявив, що це плянова політика уряду — зачиняти рота опозиції на останньому місці, де ще вона може промовляти, а саме — в парляменті.

Індекс цін в квітні збільшився на 0.4 відсотка до 126.2%

Вашинґтон. — Статистичний відділ при департаменті праці стверджує, що в квітні ц.р. індекс цін на товари щоденного вжитку збільшився на 0.4 відсотка в порівнянні з березнем ц.р., на 1.9% в порівнянні з квітнем минулого року, і на 26.2 відсотка в порівнянні з пересічними цінами з 1947-1949 років. Це є найбільше місячне збільшення від червня минулого року. До збільшення індексу цін причинилося найбільше подорожчання харчів на 1.5 відсотка. Це збільшення індексу цін спричинить більшу платню на два центи від години праці майже одному мільйонові робітників в автомобільній індустрії і в промислах, які продукують рільничі машини для фармерів. Шеф статистичного бюра в департаменті праці Арнолд Чейс передбачає, що в літніх місяцях ціни на харчі звичайно зростають, і так буде і цього року.

Тризуб грає фінальні змагання за першість ЗДА

Футболісти филаделфійського „Тризуба", широко відомі на терені Америки під назвою Ukrainian Nationals, розіграють в неділю 29-го травня одинокі фінальні змагання, які вирішать, кому припаде Чаша і звання чемпіона ЗДА у футболі за цей рік. Противником „Тризуба" є сильна команда С. К. Ківкерс з Лос Анджелес, яка має у своєму складі кількох змагунів міжнародної слави і стажу. Можна сподіватися, що „Тризуб", який інтензивно приготовлявся до цих великих змагань, розправиться зі своїм суперником і матимемо в цьому році українського чемпіона футболу. Досі тільки юнаки Українського Спортового Клюбу, Ню Йорк, здобули були чемпіонат ЗДА у своїй конкуренції, але всі спроби здобути першість ЗДА в конкуренції сеньйорів не увінчалися успіхом. Цьогорічний фінал за чемпіонат ЗДА, що його розіграють в неділю о год. 2:15 на грищі при вулицях Clearfield та 29-ій, у Филаделфії, є найкращою досі нагодою для українців здобути чемпіонат ЗДА.

РАДА БЕЗПЕКИ ОН ВІДКЛАЛА ВИРІШЕННЯ СКАРГИ СССР

Об'єднані Нації. — Рада Безпеки Об'єднаних Націй, всупереч сподіванням — не перевела в минулу середу голосування над резолюцією Совєтського Союзу, що засуджувала З'єдинені Держави за розвідчі лети над совєтською територією, ані над резолюцією чотирьох інших членів Ради, що поминає зовсім історію з американським літаком, а таврує невдачу Паризької конференції та поручає нові переговори, особливо щодо припинення атомових дослідів і міжнародного роззброєння. У середу промовляли репрезентанти Еквадору, Цейльону і Тунісії. Репрезентанти двох перших названих держав — президент Ради Безпеки Клод Кореа і Хозе Корреа — заапелювали до совєтського міністра закордонних справ Андрея Ґромика, щоб той не наполягав на чимшвидше голосування над совєтською резолюцією. Ціллю цієї тактики цих двох невтральних, але вільних і насправді прозахідніх країн було те, щоб продовжити час для закулісових розмов, з яких може виринути якась компромісова резолюція, що врятує Совєти від виразної програ та водночас не піде по лінії совєтської пропаганди, що вимагає засудження ЗДА. Ґромико — за твертвердженням газет — признав у кульюарах, що його резолюція не знайде більшости. Насправді, вона матиме за собою тільки два голоси — Совєтів і Польщі, а з решти 9-х голосів — щонайвище два — Тунісія і Цейльон — стримаються від голосування, а решта голосуватиме проти совєтської резолюції. Однак репрезентант Тунісії, Монґі Слім, єдиний представник африканських країн в Раді Безпеки, так само ствердив, що розвідча діяльність — хоч як прикра — не є актом аґресії, а в даному випадку, американських розвідчих летів, справа неактуальна тому, що Америка устами свого президента вже заявила, що таких летів більше не проводитиме. Монґе Слім використав нагоду, щоб вказати на постійне порушування французькими літаками туніської повітряної суверенности, що викликало репліку збоку приявного репрезентанта Франції. Становище Монґі Сліма відкрило можливість, що Тунісія також явно голосуватиме проти совєтської резолюції. Зате не відомо, як Совєти поставляться до згаданої резолюції чотирьох держав — Тунісії, Цейльону, Еквадору й Арґентини. Ґромико вживає за кулісами заходів, щоб у ту резолюцію перепачкувати уступ з виразним натяком на американські розвідчі лети та щоб в якійсь формі ті лети засудити. У такому випадку Совєти нібито погодились би голосувати також за тією резолюцією, але не відомо, чи вони відкликали б власну резолюцію. Андрей Ґромико заповів в середу, що він хоче виголосити ще одну промову. За пресовими коментарями — за цим совєтським маневром скривалося бажання відкласти остаточне рішення щодо свого становища на Раді Безпеки Совєти не почують промови президента Айзенгавера, заповідженої на минулу середу вечером. Тому, з уваги однаково на ту просьбу Ґромика, як теж на становище Цейльону й Еквадору, відкладено засідання Ради Безпеки до четверга 26 ц.м. Не відомо, чи Совєти будуть домагатися — у випадку, коли на Раді Безпеки не дійде до ніякого компромісу — скликання надзвичайної сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй для вислухання совєтської скарги. Америка виступить проти такого внесення і тому воно не осягне потрібних 7 голосів. ЗДА стоять на становищі, що справа настільки блага і не гостро актуальна, що нема чого робити клопіт 82-м державам у світі і скликувати їх тільки для того, щоб дати можливість большевикам виголосити дальші пропаґандивні промови. Найближча звичайна сесія Ґенеральної Асамблеї збереться 20 вересня ц.р. Дехто сподівається, що, може, до того часу большевицькі настрої дещо заспокояться, а що в Америці буде тоді найгарячіший передвиборчий час, то міжнародні спори наче автоматично зійдуть на дальший плян.

Англія відпекується майбутніх конференцій на вершинах

Лондон. — Англійський уряд рішив на основі досвіду з двома останніми конференціями „на вершинах", особливо ж з останньою повною невдачею у Парижі, що не братиме вже більше ініціятиви в свої руки щодо майбутніх таких конференцій — повідомляє західня преса, покликуючись на вірогідні інформації з урядових кол. Прем'єр Мекміллен назвав „нонсенсом" газетну плітку, наче б англійський уряд запросив Хрущова приїхати до Лондону. Він заперечив також рішуче, наче б сам збірався їхати до Москви, та ще й із суґестією, щоб Хрущов погодився на швидку конференцію „на вершинах", як за шість чи вісім місяців, як цього хоче московський диктатор. Англія не буде теж натискати на Москву у справі міжнародного р о з з б р оєння ані припинення атомових дослідів, залишаючи ці дві справи обом конференціям, що ведуть у Женеві. Конференція для загального роззброєння буде відновлена 7-го червня в Женеві. Валеріян Зорін приїде туди з новими інструкціями з Москви. Взагалі поведення Хрущова в Парижі нібито вилікувало англійського прем'єра з ілюзій щодо реальної можливости співіснування з большевиками типу Нікіти Хрущова.

ПОВІДОМЛЕННЯ

в справі

СЕКРЕТАРСЬКО-ОРГАНІЗАЦІЙНОГО КУРСУ

на Союзівці

Вслід за попередніми оголошеннями пригадуємо, що секретарсько-організаційний курс УНСоюзу відбудеться на Союзівці, Керґонксон, Ню Йорк, в часі від 11-го до 17-го червня 1960 року. Початок курсу в суботу 11-го червня о год. 3-ій пополудні, а закінчення в п'ятницю, 17-го червня о год. 10-ій ранку. Участь у курсі можуть узяти секретарі та організатори УНСоюзу й особи, які зобов'яжуться стати організаторами.

Приміщення, харч та навчання на курсі є безплатні. Кошти доїзду оплачують самі курсанти. Родини курсантів можуть знайти приміщення на Союзівці за зниженою заплатою.

Додаткові зголошення можна надсилати до 8-го червня ц. р. до Головної Канцелярії УНСоюзу: 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N.J.

Екзекутива УНСоюзу

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917. — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City and Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65c.
Адреса: SVOBODA", P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Вільний світ перемагає

Останні два тижні в міжнародній політиці можна сміливо вважати політичною розправою між західнім мирним і вільним та совєтським агресивним і рабовласницьким світами. Притоку до цього дав збитий совєтами 1-го травня американський розвідчий літак „У-2". Події відомі. Щойно 5-го і 6-го травня большевики повідомили про цей літак, американці початково твердили, що літак заблукався, а опісля признали офіційно, що залетів він углиб совєтської території в розвідчих цілях. Большевики використали цю нагоду, щоб розбити заплановану конференцію „на вершинах" в Парижі, і Хрущов накинувся з „істінно руською" лайкою на ЗДА то її президента Айзенгавера. Вкінці Москва внесла проти Америки скаргу до Ради Безпеки Об'єднаних Націй, обвинувачуючи ЗДА в агресії.

Як тільки почалась афера з літаком, від багатьох таких і інших громадян можна було почути твердження, які то „дурні американці" і які „мудрі та спритні большевики в міжнародній політиці. Тим часом, уже сьогодні є всі докази на те, що справа виглядає зовсім інакше, і що справжнім дурнем з цілої ситуації виходить Москва із своїм блазнем Хрущовим.

Це правда, що конференція в Парижі розбилась, але невже ж можна цього жалувати? Та ж вона мала на меті самогубне для Заходу „співіснування" з червоним московським агресором, який тільки й чекає нагоди, щоб проковтнути всіх тих, хто вірить у можливість співіснування з ним. В додатку Московії і її теперішнього диктатора ніхто не міг би краще „розоблачити" й скомпромітувати, як зробив це він сам своїми виступами. Париж — це не якийсь там колгосп ім. Сталіна, де тиранові тільки приплескують. Вимахування п'ястуками і погрози, неперебірлива лайка, прозивання президент З'єдинених Держав, та ще такого президента, як Айзенгавер, „брехуном" і „злодієм", — все це, як і зв'язана з літаком „У-2" політика „лови злодія" обернулась бумерангом проти Хрущова і Москви.

Найкращим доказом цього могли послужити дебати в Раді Безпеки Об'єднаних Націй, під час і в результаті яких совєтський представник з обвинувача став обвинуваченим. Всі члени Ради Безпеки, за винятком комуно-польського підбрехача, недвозначно відкинули совєтські обвинувачення проти Америки і зі свого боку однодушно обвинувачували Москву за зірвання нарад у Парижі, з якими миролюбний світ зв'язував великі надії.

Большевицька лайка і погрози не тільки не зменшили, але ще вище піднесли авторитет Америки в світі. Головним моттом майже всіх закордонних коментарів на цю тему пробивається тільки один докір американському урядові: не треба було офіціяльно признаватись до розвідчої ролі збитого большевиками літака. Але цей докір неспівмірний із признанням за рішуче становище, що його зайняла Америка відносно вимог Москви. Так само кожний обиватель у світі, включно із совєтським, мусить мати свою опінію про совєтські погрози та хвальбу большевиків про совєтську могутність, — одномоторовий неозброєний літак міг залетіти на 1,200 миль в глибину стратегічної совєтської території. До того ж, як виходить, цей літак не був першим. Це, можливо, й було одною з головних причин, що вивели з рівноваги совєтську політику.

Мудрі старовинні греки радили: „Коли тебе пристрасть огорне, держи за зубами язик, бо хто верещить і дуріє, ввесь труд його зійде на пшик". На такий „пшик", без сумніву, зійшла і вся совєтська буря у зв'язку з літаком „У-2". А політична розправа, яка у зв'язку з цим відбулася між вільним західнім і рабовласницьким комуністичним світами впродовж останніх двох тижнів свідчить про недвозначну перевагу вільного світу, навіть при всіх його недотягненнях і промахах. Це дозволяє також на добрі надії на майбутнє, без уваги на те, як теперішня ситуація розвиватиметься, і скріплює певність щодо остаточної перемоги вільного світу у безперервній розправі з агресивним, рабовласницьким большевизмом. Промова президента Айзенгавера до народу в середу 25 травня тільки скріплює ці надії.

Брак українського поготівля

Найпершою логічною реакцією всіх західніх держав на зірвання Хрущовим Паризької конференції було наставлювання на можливість найгіршого, себто навіть на вибух нової великої війни. В різних країнах це проявилось по-різному: секретар оборони ЗДА Томас Гейтс наказав пробний генеральний алярм для всіх американських збройних сил у світі, — Мекміллен в Палаті Громад перестеріг англійський нарід, що „можуть прийти нові погрози і нові загрози", а лідер опозиції Гейтскелл під той сам тон гостро заатакував англійських пацифістів; західньо-німецькі соціялісти раптом заявили про свою готовість приступити до „двопартійної закордонної політики", а французи висловлюють вдоволення, що їх президентом є — генерал. Яка ж наша, українська, реакція на ці великі міжнародні події?

Вона така, наче б взагалі те, що сталося в Парижі і після того в Раді Безпеки ОН, нас ані трішки не стосується. Приповідка „наша хата скраю" знайшла нове застосування. Чи турбується хто у нас пресумною правдою, що українська громада у вільному світі розпорошена і порізнена спорами, які в порівнянні з тим, що сталося в Парижі, смішно-малі й маловажні! Чи призадумується над питанням: як ми виглядаємо у цій міжнародній ситуації, що вимагає найбільшої одностайности, найкращої організованости й єдиного керівного політичного центру? Існують дуже добрі ідеологічно-політичні підстави для переведення такої нашої реорганізації: бож всі українці у вільному світі без уваги на партії — одностайні в поглядах на Паризьку конференцію, на поведінку Хрущова, на вартість скарги Москви проти ЗДА в Об'єднаних Націях. Насправді ми духово спосні, але водночас — все ще розпорошені по партіях і „середовищах" із „двоподілом" і хто-зна скількома внутрішніми поділами, що знецінюють нас і дискредитують в очах усіх критичних чужинців, навіть найбільших потенціяльних приятелів ідеї визволення України.

Чому так діється? Чому пекуча найактуальніша справа внутрішньої консолідації стала для багатьох надокучливою мухою, від якої треба відганятися нетерпеливими помахами? Єдина причина, мабуть, у тому, що відповідальні за цей стан лідери українського політичного світу не проявляють потрібної ініціятиви, щоб зрушити той стан з нинішньої мертвеччини, не проявляють відповідної відваги й рішучости. Треба бити на сполох, щоб українство було так само напоготові, як і інші зрілі вільні народи у світі.

За ефективну контролю

Випущення З'єдиненими Державами Америки розвідувального сателіта „Мідас", спроможного не тільки виявляти вистрілювання далекосяжних ракет в усіх областях світу, що над ними він пролітає, але й встановлювати та інформувати про напрям їх лету, є величезним осягом Америки не так в технічній ділянці, як в напрямку здійснення успішної контролі над атомовими експериментами і забезпечення проти несподіваних ворожих атак.

Здійснення такої контролі, доконечної для безпеки всіх заінтересованих держав, добивався през. Айзенгавер ще в 1956 р. в Женеві, пропонуючи Совєтам створити взаємну повітряну інспекцію над експериментами з нуклеарною зброєю. Совєти тоді відкинули американську пропозицію, не бажаючи, щоб хтонебудь мав змогу заглядати за лаштунки їхнього атомового збросння і ракетної продукції. Поставлені у примусову ситуацію, З'єдинені Держави Америки вдалися до єдиноможливого засобу забезпечити себе проти несподіваного нападу — до розвідувальних летів У-2 над совєтською територією, значить, до того, що роблять у ЗДА самі Совєти з допомогою своєї шпигунської сітки і випущених ними „спутніків". Намагаючися уникнути невигідної їм з кожного погляду інспекції, Москва започаткувала у зв'язку із зістріленням літака У-2 широку протестаційну дипломатичну акцію, супроводжену зірванням конференції на вершинах і скаргою в ОН проти „агресії" ЗДА.

Випущенням нового розвідувального сателіта „Мідас" II З'єдинені Держави довели, що крик і протести большевиків даремні, бо в добу все нових здобутків у сателітній і ракетній ділянках ніяка з держав світу не зможе законспірувати своїх атомових та ракетних зброєнь і оминути інспекції інших держав світу. Вже в найближчому майбутньому „всевидющість" різного роду „Мідасів" і Тайросів" перевищить усі дотеперішні засоби повітряної інспекції і зробить цілком непотрібними застосування для тієї мети розвідувальних літаків.

Совєти це прекрасно розуміють і тому зараз же після випущення „Мідаса" II східньо-німецькі комуністичні пропагандисти назвали це досягнення ЗДА новою амовчуючи, що над такими самими розвідумовчуючи, що над таким самим розвідувальними сателітами працюють також і Совєти.

Ефективна нуклеарно-ракетна інспекція є неминучою конечністю, яка буде здійснена без уваги на будь-чиї бажання чи й протести.

О КРАЮ МІЙ!

Широкий лан, лісів стіна зелена,
над ними даль, як в молодість вікно.
О краю мій, красо моя натхненна,
я так люблю тебе, Галичино.

Ось стежка в гай . . . Дівчам ясноволосим
по стежці тій ходила юнь моя.
Тут кожна травка спомин в серці носить,
тут кожний звук мов пісня солов'я.

З туманів он берези сонні встали.
В них по-дівочому розплетена коса.
Вечірніх рос розгублені кришталі
обняли сонцем ранні небеса.

І хочеться, як грізний гомін бурі,
злетіти піснею у рідній стороні
й дністрових вод вколисані лазурі
жагою серця вилити в пісні.

Піснями хмари хочу гнати з неба,
гойдати квіти в тиші лісовій,
а, як прийдеться, з піснею за тебе
своє життя віддати, краю мій.

МАРІЯ ХОРОСНИЦЬКА

СЕРЙОЗНЕ ВИЯСНЕННЯ

Париж, — Альжир, зміна конституції, криза в сільському господарстві — все це загубилося на сторінках французької преси й у щоденних розмовах. Навіть ніхто (хіба школярі наймолодшого віку) вже не згадує про весілля Маргарети. Всі говорять про виступи Нікіти Хрущова в Парижі й про сторпедування ним зустрічі „на вершинах". Це справді надзвичайне досягнення Нікіти, бож ніколи загал не присвячував більше уваги будь-якій політичній конференції.

У кар'єрі Хрущова це напевно найбільше його досягнення в міжнародних розмірах, хоч від цієї справи він мастак. Я тількищо повернувся з-під української четвергової школи. І там наші тітки, звичайні робітниці, тільки й говорять, що про нахвалляння Хрущова „натовкти носом американських імперіялістів", щоб відучити їх, як нечемного кота, робити шкоду.

Хрущов у всіх на устах. Але не в цьому справа. Справа в тому, що за винятком комуністів та комуністичних попутчиків, ніхто йому не признає рації. І в цьому суть події. Що бо не казати, а ніхто б не потрапив ніякою пропагандою, ніякою систематичною акцією так перевернути настрої, як не зробив Хрущов за три дні. І то проти себе.

Під час його візити в березні далеко не всі французи його вітали, але загал був наставлений, так би мовити, льояльно до свого гостя. Противники брали це за конечне зло, як одну з можливостей забезпечити мир. Усі признавали, що СССР став світовою потугою, і з ним треба говорити. Навіть казали: що ж кожна революція знає свої ексцеси, французька мала їх також, але все міняється і час уже впровадити СССР в порядне товариство, бож і в ньому все напевно змінилося.

Заперечувати ці погляди було важко, і коекзистенція заповідалася для Франції майже катастрофально, коли дивитися на справу нашими очима. І раптом сам Хрущов усе змінив.

Сьогодні люди на вулиці кажуть: що ж, нарешті розвіялась одна ілюзія, яка могла бути небезпечною. Яка ж то ілюзія?

В першу чергу треба мати на увазі, що Франція почала розглядати СССР хрущовської ери, як нормальну державу „російської нації", з якою всім слід договорюватися. Всі вважали (у більшій чи меншій мірі), що СССР обуржуазнюється, і нема ніякої імперіялістичної небезпеки з його боку. Хрущов виступав в образі миротворця, що осудив сталінську епоху з її злочинами і що героїчно змагається з китайськими революціонерами, які ще горять вогнем революційних неофітів, коли він вирішив поховати імперіялізм і здійснювати семирічку для піднесення життьового рівня населення.

І раптом Нікіта показав своє обличчя. Його заяви про те, що йому справляє приємність, коли „вороги робітничої кляси казяться", привернули образ Хрущова, як провідника компартії, що шукає способу розпалити „міровой пожар". Його лайка розкрила в ньому варвара. Його провокування західнього світу виявило його справжні наміри і його небажання компромісу показало, що коекзистенцію уявляє він собі тільки як поступки своїх партнерів.

Навіть ліва преса, навіть преса, так би мовити протиамериканська і та, що вважає комунізм якоюсь формою соціялізму, — і та одноголосно стверджує, що заяви Айзенгавера про припинення польотів над територією СССР і обіцянки їх не відновлювати, — мусіло вистачити кожному, хто дійсно хотів би зговорення. Навіть ця преса стверджує, що Хрущов приїхав до Парижу з твердим рішенням зірвати конференцію.

При цьому підкреслюють, що він перерахувався, бо напевно вважав, що де Голь і Мекміллен натискатимуть на Айзенгавера, щоб робив поступки, що вони бажатимуть згоди з Москвою за всяку ціну. Деякі коментатори звертають увагу на те, що Хрущов якось хоче вмішатися у вибори президента ЗДА, що він поставить тепер на карту відкритої боротьби з „капіталістичним" світом, коли так виставляв себе як „оборонця інтересів робітничої кляси".

Преса проурядова при цьому наголошує, що де Голь має рацію, коли добивається поширення рам Атлантійського Союзу. Бо коли солідарність зобов'язує Францію, то мусить вона зобов'язувати й Америку, і французький уряд мав бути поінформований про розвідчі польоти американських літаків. Тепер, коли надії на співпрацю з СССР розбилися, допомогу економічно недорозвиненим країнам треба буде організувати тільки силами Заходу, і для цього потрібне поширення рам Атлантійського союзу в союзі вільного світу, як то де Голь пропонував уже давно.

Ось такі настрої у Парижі в зв'язку з цією подією світових розмірів, що означає кінець або бодай довшу перерву в політиці, наставленій на коекзистенцію. Адже ще тиждень тому чи не всі часописи писали про „епоху коекзистенції".

Зайво було б згадувати, що ця подія викликала радість в колах еміграції взагалі, а зокрема української. Що могла б для нас означати коекзистенція — легко собі уявити по „корсиканському експерименті". А тепер Хрущов раптом признав нам рацію в наших протестах проти такого роду експериментів. Він ходив по вулиці Гренель, на якій знаходиться совєтська амбасада, лише під охороною двох совєтських здорових і двох совєтських здоровил і що трималися здалеку. А це ж під боком „Українського Слова". І не боявся атентату. Пощо ж було проводити такі широкі арешти два місяці тому?

Але не в тому справа. Справа для нас в тому, що раптом усі наші аргументи, всі наші характеристики Хрущова — стали правильні в очах кожного, хто їх знає. Для еміграції це велика сатисфакція осягнена без труду та сварок і припечатана „найавторитетнішою особою", бо — самим Хрущовим. Звичайно, ми робили помилки, вільний світ робив помилки, аж раптом наш смертельний ворог зробив усіми признану бездискусійно величезну помилку.

Таке трапляється не часто.

О. Д-вич

НА ТЕМИ ДНЯ

ДОКУМЕНТИ РУСИФІКАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

На цих сторінках вже не раз обговорювалося проблему русифікаційної політики в СССР, політики, що своїм корінням сягає в часи Петра і Катерини II. За загальною інтерпретацією мова є засобом для порозуміння між людьми. Коли говориться в совєтській пресі про не-російські мови народів СССР, — автори статтей „забувають", що мова даного народу — це не лише засіб для порозуміння, а й конкретний вияв психіки та характеру народу, плід довговікової праці поколінь, історичне досягнення народу-мовоносця. Хоча знищити мову ще не означає остаточно знищити народ (як бачимо з прикладу ірляндців) все ж намір знищити мову межує з наміром знищити даний народ, тобто з актом геноциду.

Комуністи від Ленінового „дайте їм три мови" через період толеранції української мови перейшли до ледь прихованої русифікаторської політики. Останнім часом наслідки такої політики помітні у штучно знижуваних тиражах книжок і періодичних видань українською мовою в УССР, у збільшенні кількости російськомовних шкіл на терені України.

Не маючи змоги в двадцятому віці повторити Валуєвське „нєт", кремлівські русифікати прикривають свою геноцидну діяльність супроти мов народів СССР теорією, мовляв, при комунізмі буде лише одна мова, нації зникнуть тощо. Вони йдуть проти елементарних наукових доказів про те, що кожна мова створюється не лише її носіями — людьми: у її формуванні беруть значну участь і геополітичні чинники, яких, очевидно, і при так званому комунізмі змінити неможливо (коротка, різка, уривчаста мова ляпляндців на Півночі і співуча, тепла, гомінка мова італійців на Півдні).

13-го квітня ц. р. в московській „Комсомольській Правді" була на тему мов у майбутньому стаття, в якій автор пророкував зникнення національних мов при комунізмі. Однак, він все таки — для зручности і тактики ради — заявив, що спільною для певної групи народів буде не російська чи китайська або англійська мова, а та — „. . . яка вбере в себе досягнення сучасних мов".

Але в призначеному для комуністичного активу московському журналі „Политическое Самообразованіе" (число 4) висловлено русифікатську політику совєтського уряду цілком відверто. Ось цитата з журналу:

„. . . . Вимоги спілкування в багатонаціональній державі приводять до добровільного вивчення мови більшости населення, як засобу міжнаціонального спілкування . . . За даними перепису 1959 року, понад 10 мільйонів неросійського населення назвали російську мову своєю рідною мовою. Для спілкування вільних комуністичних націй, що далі, то більшою необхідністю буде . . . виділити з існуючих мов одну, яка могла б стати основою майбутньої єдиної світової мови, як засобу спілкування для всього людства".

У цій заяві відкинуто фіговий листочок. Русифікаторська мовна політика в СССР висловлена просто й відверто (а вона стосується — в плянах Кремлю — не тільки України та інших народів СССР, а й „усього людства" . . .).

Якщо ми приймемо засади, що знищення рідної мови будь-якого народу є актом геноциду, то вже час звернути на цей акт увагу вільного світу шляхом відповідних заходів збоку наших репрезентативних установ. Нам здається, що ця тема повинна б стати однією з головних на Світовому Конгресі Вільних Українців, і що один із наступних років треба було б проголосили Роком Української Мови з усіми відповідними заходами для гідного відзначення нашого найбільшого національного скарбу.

Леонид Полтава

В. Голос

ЩЕ І ЩЕ ПРО НАШІ ІМПРЕЗИ

Стан наших імпрез — це наше дзеркало, бо ми їх по своїм силам організуємо, влаштовуємо, і вони, залежно від змісту й форми, яких ми їм надаємо, є доказом нашої зрілости чи недорозвинення в тому, що ми хочемо нашою імпрезою показати. І тут зміст і форма імпрези дають про нас оцінку. Зварімо найсмачнішу й найздоровшу страву, але як подамо її у невідповідній формі, вона смакувати не буде. Напишім найзмістовнішу промову, але, як вона не буде виголошена в належній мистецькій формі, то не тільки не викличе у слухачів зацікавлення, але, навпаки, слухачі можуть встати і вийти.

На все це мусимо тим більше звертати свою увагу, коли говоримо про молодь. Їй смакують ласощі, а не „щось конкретне!" Спробуймо нашим дітям не дати ласощів, чи буде з ними спокій у хаті? Кілька прикладів можуть нас переконати, що молоді треба в міру потреби давати те, що вона любить, інакше наша відмова може допровадити до поганих наслідків, що у випадку наших імпрез, позначаються відсутністю молоді.

До молоді повернемося на іншому місці, а тепер приглянься тим імпрезам, що їх прийняв УККА: 22-го Січня, Листопадовий Зрив, Свято Героїв, Шевченківські роковини. Чи перші три імпрези не мають той самий зміст і найчастіше ту саму форму: панахиди, академії, підготовані на скору руку, лекції з історії України для пересічного громадянина та його дітей, що не розуміють рідної мови, виконування хорами тих самих пісень, тільки в іншому порядку? Додаймо до цих імпрез ще Базар і Крути і матимемо тої „патріотичної поживи" по самі вуха. Тож недарма люди відходять від тих імпрез, тим більше, що саме ті, які відходять, про святковані подій самі багато знають, а то й самі їх переживали.

Чому не влаштовувати лише одну імпрезу для відзначення пов'язаних між собою подій історичного значення? Чому не відзначати усіх героїв, що впали за волю України, а видвигати лише кількох? Чи робить щось подібне якась інша нація? Чи крім Т. Шевченка немає в нас Великих Синів України, які за ту саму ідею, що й він голови поклали? Чому не відзначати їх ювілейними імпрезами? Кожного року це був би хтось новий, про кого ми й не згадуємо.

Та хоч би ми що справу і впорядкували, проблема участи нашої молоді в імпрезах залишиться проблемою, і то так довго, як довго ми її не розв'яжемо. А коли розв'яжемо? Це візьме багато часу.

Ми ніколи не думали про наше майбутнє. Ми робили все, що траплялось під руку. В одній місцевості будували стільки клюбів і клюбчиків, скільки для наших однодумців було потрібно. Ми найперше дбали про те, щоб влаштувати в клюбі бару, а тепер ті бари вже застаріли, і наша молодь іде вже до того клюбу, який має модернішу бару. Ми так між собою пересварились, що ніяк не можемо погодитись. Тепер щоб люди з нас не сміялись, ми ці наші клюбчики старасмося втримати, але чи наші діти їх втримуватимуть, дуже сумніваємося, бо ми їх будували для себе, а не для наших дітей. Ми пересиджували в наших клюбчиках, а наші діти — у вивінуваних модерним устаткуванням „бойсклабах". Там вони забували свою рідну мову, там в їх очі і серце вкладали погонь за тим, що блищить, що притягає.

Ну, а нові імігранти? Вони теж українці, то чого ж вони мали б бути інші, як ми, старі? Ми клюбчики, а вони „партійки", закладають. Наші діти вчилися від американських, а їхні від наших. Для наших Україна чужа, а для їхніх не своя, для наших імпрези нудні, а для їхніх нецікаві. Подумаймо тепер: скільки то візьме часу, щоб цій молоді дати те, до чого вона звикла? Як солідно нам треба забиратися до імпрез, на яких ми хотіли б бачити нашу, але чужу нам, молодь.

Найперше треба осягнути згоду всіх місцевих клюбчиків та політичних партійок на добровільний продаж своїх примітивних домів, щоб за одержані з того продажу гроші збудувати величавий український дім.

Треба переконати всіх членів нашої спільноти, що допомога Україні залежатиме від кількости задержаної при українстві молоді, бо її більше ніж батьків, а до того ж батьки вимирають. Якщо б нині всі дорослі українці платили лише по 1 доляру на національний даток, то напевно він осягнув би 1,000-000 дол. річно. Якби всі молоді професіоналісти й студенти почували себе українцями, то напевно кожний американець знав би про Україну правду. Треба на високий рівень поставити українську англомовну літературу, в першу чергу дитячу, бо поки діти навчаться рідної мови, вже буде запізно їм про Україну говорити. Далі треба переконати всіх наших людей, що найбільша допомога Україні від них — це їхня єдність, бо по нас пізнають всіх тих, що проживають в Україні, і через наші помилки, що ми їх робимо, втікає наша молодь від нас. Треба, врешті, прийти до переконання, що в Америці аматорщина майже не існує, а все, що тут робиться, виконується професіоналами. Тому й наші імпрези мусять бути бодай напівпрофесіональними виступами, бо партацтво не притягає навіть і нас самих.

Микола Миленко

„УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТР" М. К. САДОВСЬКОГО

(Спомини)

(1)

Мої спомини припадають на ту добу, коли театри в Україні під орудою М. Кропивницького, М. Садовського та І. Тобілевоча (Карпенка-Карого) П. Саксаганського своєю високомистецькою грою і добірним репертуаром завоювали собі першорядне місце. Своїми мистецькими виставами вони глибоко відрізнялися від численних „малоросійських", „малорусско-руских" та „русско - малорусско-оперетковых" театрів уже тим- що виховували у глядача розуміння справжнього мистецтва життьової правди. Романтично-історичним, побутовим напрямом М. Садовського не задовольняв і повернувшись з Галичини, де був він директором і режисером театру „Бесіда" М. Садовський організує у серпні 1906 р. в Полтаві новий „Український театр".

Назва український з'явилась тоді уперше, бо до революції 1905 р. навіть на театральних плакатах це слово урядово було зоборонене. Революція 1905 р. принесла з собою для українського руху деякі полегші і М. Садовський це використав.. Він енергійно взявся організувати театр цілком в европейському дусі. Як відомо, до революції 1905 р. український театр був єдиною трибуною, з якої позбавлений волі нарід міг чути рідне слово.

М. Садовський, як один з найголовніших діячів, об'єднав навколо себе національно-свідому молодь, яка розуміла всю вагу покладеного на неї обов'язку і під досвідченою рукою великого мистця взялася до праці. Серед цієї молоді був і я. Мій вступ до гурту цієї молоді був для мене цілком несподіваним.

Якогось дня іду я вулицею Полтави і бачу на другім боці свого бувшого вчителя в народній школі Миколу Вільшанського, а з ним якогось пана в пелерині і у великому чорному капелюсі. Зараз було видко, що це якась приїжджа особа. Через вулицю я привітав свого вчителя, а він махнув до мене рукою, щоб я перейшов до нього. Коли я підійшов, Вільшанський представив мене незнайомій особі і сказав: „Пан Садовський приїхав сюди набирати українську трупу і потребує помічника режисера." Велика була моя радість, коли почув я це ім'я, яке знав ще змалечку, коли в Полтаві в Літньому театрі грала трупа під керуванням М. Кропивницького. Мені було тоді дев'ять років і кожного дня я бігав коло театру з іншими хлопчиками, чекаючи, коли покличуть нас за малих статистів для „Сорочинського ярмарку", „Вія" чи „Чумаків". У п'єсі „Вій" виступав я в ролі чорта або жаби, в „Сорочинськім ярмарку" — в ролі хлопчика, а в „Чумаках" роля моя обмежувалася словами „тату, тату, дайте гостинчика". За такі виступи кожен раз одержував я 5 копійок. Ці виступи залишили в моїй пам'яті незабутнє враження.

Я був на десятому небі, коли той самий чумак, до якого я підбігав на сцені хлопчиком у білій сорочці і білих штанях з словами „тату, тату", Микола Садовський, запропонував мені вступити до його трупи помічником режисера. Працювати в українськім театрі Кропивницького або Садовського була моя мрія. Перед тим я іноді виступав у полтавськім аматорськім гуртку, а сезоново в „малоросійських" або російських товариствах. Якраз два тижні перед тим я закінчив літній сезон у товаристві „Російський фарс", в якому виступав у головній ролі коміка-буфа старий український актор І. Загорський.

Тож, коли М. Садовський запропонував мені місце помічника режисера, я так зрадів, що зразу не міг відповісти, аж п. Вільшанський запитав мене: „Ну, то як, хочете?" — „Так, з великою радістю хочу, пане деректоре" — відповів я. — „Ну, добре, — сказав М. К. Садовський і зараз же дав мені цілу низку розпоряджень, які я мав виконати, бо за тиждень мали з'їхатися артисти і почати проби в міськім театрі ім. Гоголя.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. С.

ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1960 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

НОВІ ВІДДІЛИ:

Зорганізовано новий Відділ УНСоюзу під назвою „Пластовий Відділ", означений черговим числом 174, з осідком у місті Дітройті, Мишіґен.

РОЗВ'ЯЗАНІ ВІДДІЛИ:

Розв'язано Відділ УНСоюзу, означений черговим числом 407, з осідком у місцевості Оліфант, Па. Всім членам видано переступні листи й вони перейшли до інших відділів.

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
7 Жупина Михайло мол.
16 Венгринович Михайло.
22 Ваґрій Елеонора Е.
25 Боровський Йосип, д-р Ворох Степан, Клисяк Йосип, Лаховська Юлія, Луцик Іван, Пері Анна.
27 д-р Голінатий Лев.
33 Ковалисик Анна.
39 Іванс Катерина, Ковальчук Іван, Ольга; Шмідт Іван С.
61 Козенко Михайло Е., Єва А.
63 Валтерс Клерк Я., Валнт Марія О., Крижманич Давид мол., Наґель Юліянна, Оресик Іванна А., Перрі Йосип Л., Рак Ольга Л., Риґель Льойд А., Стивасон Клеренс А., Талієрі Роберт І., Шніцлер Генрих А.
76 Салабуй Володимир, Хриневська Анна.
93 Галайко Степан.
94 Шкаврітко Маргарита.
106 Суховерський Богдан.
122 Дран Марія, Кейн Віолета, Марця.
124 Драбець Анна Л.
125 Вурка Дмитро, Анна; Пеленська Степанія.
153 Бідула Василь, Бурке Марія, Елис Константин Т., Заброцький Василь, Караман Іван, Кушнір Мирослав, Анна; Лучків Михайло, Мазурок Степан, Милик Микита, Марія; Остащук Іван, Ада; Саґрато Анна; Сидуляк Роман, д-р Цісик Тетяна.
155 Галушка Наталія.
158 Клован Лідія Л.
161 Дужицький Франко.
171 Каґіл Надія О.
174 Бобяк Володимир, Журківський Іван, Кульчицький Євген, Ласка Михайло, Ольга; Липецький Любомир, Лятишевський Андрій, Євген Олександра; Петріна Андрій, Богдан; Романко Володимир, Середюк Богдан, Оксана; Слюсарчук Атанас.
177 Зубрид Роман, Софія.
181 Ґікава Анна, Шевчук Ольга.
182 Стрижовець Петро.
189 Діденко Панас, Анастасія; Тимків Гонората.
191 Помібир Йосип П.
194 Ґудзоватий Михайло, Ярослава; Кіршак Володимир, Куцина Андрій, Ельвіра.
204 Возна Павлина, Пурій Іван.
217 Колдан Григорій М.
221 Лесняк Данило, Сапач Іван П., Чава Іван.
223 Туріль Іван А.
233 Лесюк Омелян.
238 Варліт Петро, Пашак-Чагарин Анна, Школяр Омелян М.
239 Винницький Володимир.
253 Куртий Анна.
268 Волощук Ярослав.
276 Коваль Марія Е.
277 Лемеґа Іван.
292 Галич Серафина.
323 Гусар Антонина.
327 Рик Йосип.
345 Гончаренко Юрій, Квятковський Михайло, Олександра; Смовська Лідія.
356 Дмитерко Микола, Симчич Михайло.
361 Вишивана Мирослава, Гориславська Йосипина, Камінський Володимир, Малихівський Самійло, Розалія; Росцішевський Михайло, Сітницький Мирон, Марія; Тачалка Йосип, Катерина; Януш Анастасія.
371 Фовлер Анна.
372 Ґеча Лідія, Ярема Нестор.
379 Варій Мерджорі, Дріст Петро, Процик Олександер.
390 Ґічва Петро.
427 Пижицька Олександра С.
430 Вінценяк Євгенія О.
432 Орсуляк Мерджорі.
441 Стодольна Ольга П.
471 Ільчина Володимир, о. Марків Микола, Романик Іван.
473 Сохоцький Юліян.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відділ:
2 Гардиш Теофіл.
10 Праскевич Андрій*.
33 Мельник Володимир*, Франко*
40 Лавоцький Йосип*.
65 Напованець Степан*.
66 Бабинець Іван.
94 Мороз Данило, Юлія 2.
114 Гоц Йосип, Степанія; Ольшанський Андрій, Ольга; Худий Микола.
123 Панас Карло*, Катерина.
131 Рейтор Василь.
152 Шумейко Федір В.
153 Мудрий Василь.
164 Месина-Риман Єлисавета.
194 Павлик Любов.
199 Доскоч Аліція.
204 Коваль Роман, Анна.
228 Уренко Олексій мол.
236 Лучако Ірина.
239 Ґевка Петро, Кучірка Іван*.
266 Грицак Роман.
277 Курилець Петро*.
285 Клименко Андрій*, Ірина; Шатковський Йосип, Єва; Щур Катерина.
328 Турчин Марія.
414 Пушкар Олег, Лілея.
427 Дяків Петро.
432 д-р Росоха Степан*, Єлисавета.
434 Федів Ігор*.
435 Мусякевич Йосип*.
476 Лебрук Дмитро*.
487 Ґрінвальдт Борис.
497 Форемський Петро*.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
15 Максимюк Параня, Мендрих Марія.
25 Задорецький Михайло 2, Маргарита.
125 Курдюк ЛаВерне.
131 Ваншула Василь, Надія.

Відділ
204 Зелик Любомир З., Михайло*, Анна, Лариса З., Палідвор Василь 2, Марія 2; Соневицький Ігор 2, Наталія 2.
221 Ленчук Дмитро, Анна.
257 Кривенко Іван, Олександер*.
287 Ласапонара Марія.
294 Гентош Карло*.
301 Іваненко Лариса.
354 Костів Іван, Мазурик Василь, Марія; Монич Микола*, Зиновія.
368 Пусило Розалія.
379 Татарин Марія.
385 Остапович Роман, Іванна.
396 Курман Василь.
403 Гуман Анна, Фик Єва, Чичура Андрій*.
406 Брилич Катерина, Бурч Іванна, Мазник Анна, Ілена Е.; Нагірна Марія, Роман Юрій*, Свалов Любов, Сеницька Євфрозина, Цуцура Надія.
473 Григоріїв Володимир*.
496 Бемко Лев.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
221 Захарясевич Віра.
277 Ковальський Ричард І.*

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
12 Смеречанська Олена.
63 Личак Мирослав*.
75 Салабай Олексій, Марія.
158 Польний Петро*, Анна.
211 МекДоннел Марія Л.
292 Гаврій-Гаврилців Єва.
324 Олійник Дмитро В.
348 Горбачевська Олена.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
2 Лучковська Доротея.
14 Гайдучок Лев.
39 Де Вой Ріта І.
106 Попель Тадей.
114 Андрусин Вероніка, Зайчук Методій, Ольга; Захарчук Олексій, Кнавер Степанія.
120 Волитич Микола*.
127 Микитин Іван.
130 Козуляк Василь*.
141 Петричко Мечислав, Анна.
166 Дуда Ілля.
189 Джаман Ольга.
203 Гавдьо Наталія, Зимний Петро, Тетяна; Котлярчук Лідія.
204 Пизюр Євген.
254 Луців Марія.
283 Горбаль Володимир*
295 Керський Йосип*.
325 Шевченко Ростислав*, Семен, Марія.
336 Бачинська Наталія.
345 Лозова Ольга.
352 Робертс Іванна.
361 Ваврів Роман, Джус Федір І.
379 Боднар Василь, Михайло, Марія, Пелагія; Кордупель Михайло.
397 Банась Михайло, Годованець Юрій, Кось Федір, Марія; Максимюк Євстахій, Потелицька Варвара, Процайло Маргарита, Цісик Марія.
421 Говкслі-Мовлтрап Джойс.
432 Гурко Степанія, Левицька Марія, Прокопів Федір*, Тамара; Якубів Степан*.
439 Мельник Євген, Софія.
471 Гуцал Павло*, Склярчук Теодосія.
473 Будковський Віктор.
485 Паславська Ірина.
488 Терлюк Анна.
506 Брикса Євген*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
27 Задорецький Михайло 2, Маргарита.
55 Стельмах Демян.
96 Курман Василь.
153 Мороз Степанія.
155 Воробель Ілля*.
247 о. Желехівський Богдан, Надія.
336 Пусило Розалія.
341 Сильвеструк Степан.
345 Остапович Роман, Іванна.
350 Зелик Любомир З., Михайло*, Анна, Лариса З; Палідвор Василь 2, Марія; Соневицький Ігор 2, Наталія 2.
356 Костів Іван, Мазурик Василь, Марія; Монич Микола*, Зиновія.
376 Ленчук Дмитро, Анна.
385 Татарин Марія.
399 Касіян Микола.
406 Замельська Анастасія.
407 Брилич Катерина, Бурч Іванна, Ґуман Анна, Мазник Анна, Ілена; Нагірна Марія, Роман Юрій*, Свалов Любов, Сеницька Євфрозина, Фик Єва, Цуцура Надія, Чичура Андрій*.
439 Винницький Іван Р.
444 Карапінка Йосип*.
460 Чайківська Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:
10 Праскевич Андрій.
25 Квасниця Ростислава Н.
27 Криса Лілея.
33 Мельник Володимир*, Франко*.
37 Шперун Катерина.
58 Прохоренко Іван.
59 Лотоцький Генрих*.
65 Напованець Степан*.
70 Суливан Олена.
94 Сенів Методій.
137 Озарчук Анна Я.
152 Шумейко Федір В.*
189 Бриський Андрій*.
194 Пурій Іван.
199 Доскоч Аліція.
204 Гарачай Володимир, Доскоч Микола, Середа Анна.
211 Соколовський Василь*.
221 Николишин Андрій, Сапач Іван*.
228 Зевизик Ірина.
236 Лучако Ірина.
248 Заплітний Андрій*.
266 Грицак Роман.
271 Витрва Петро, Чех Василь*.
285 Шатковський Йосип, Єва.
296 Пастернак Мирослав*.
312 Шарик Мирон Р.*
357 Крамарчук Ірина.
370 Найдан Володимир*.
427 Дяків Петро.
441 Капуш Василь Я.*
476 Лебрук Дмитро*.
487 Ґрінвальдт Борис.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
3 Каша Михайло*.
69 Дмитрів Ольга.
165 Тарановська Розалія Е.
177 ДіБоа Марія, Крук Павло.
204 Триплюк Емілія, Ярич Франя.
257 Ванаман Марія, Сакстон Йосипина.
283 Гелембюк Ольга І., Дереверська Анна.
325 Лисогір Володимир*, Йосип.
330 Бундик Йосип Т.*
334 о. Голютяк Степан.
343 Онуфрик Катерина, Піндур Агафія.
361 Ґуральний Кассіян, Юстина; Савицький Данило*, Семен*, Емілія.
367 Кнутович Ольга.
371 Фовлер Анна.
372 Нечай Іван*.
375 Мостовий Іван.
427 Медвик Софія.
432 Горак Степан*, Солтис Євген.
458 Ольховий Микола, Анна; Підсадний Володимир, Цудний Микола, Катерина.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ПОВНЕ ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
3 Каша Григорій*.
5 Врублевська Джессі.
21 Окрепка Анна.
22 Ремінець Анна М.
35 Кравчишин Марія.
44 Бугай Іван*.
45 Матолич Федір В.*
47 Заблоцький Михайло, Лаврик Михайло Т.*, Міньо Ольга.
171 Каґіл Надія.
192 Бакер Лев*.
206 Кокольська Анна, Чубай Анна.
220 Саган Петро*.
221 Галущак Володимир*, Мельник Марія.
247 Тиравський Михайло*.
259 Мельник Марія.
261 Аркотин Єва, Марія; Вітео Іван*, Степан*; Ґрибович Олексій*, Ґрін Олена, Еґенстафер Анна, Панарелльо Олена, Смерецький Йосип.
270 Миґович Іван*.
277 Медвідь Пилип.
286 Ґриґорій Павло М.*
292 Гаврій-Гаврилців Єва.
331 Враґо Анна, Кубик Микола*, Романик Степан*, Сейнсот Катерина П., Янґ Олена.
336 Пелех Володимир.
344 Геба Іван*, Татарин Михайло.
361 Камінський Володимир*, Мигалич Анна.
364 Барбер Ірина.
367 Лиско Володимир*, Синич Агнеса.
396 Деберсон Юлія, Крупа Анна.
422 Вітошинська Ольга.
468 Самець Анастасія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
228 Уренко Олексій мол.*
372 Ґеча Лідія, Ярема Нестор.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відд.:
2 Гардиш Теофіл.
8 Кривий Олексій.
13 Плекан Дмитро.
24 Круль Анна.
38 Любий Михайло.
50 Бобровський Федір.
62 Яцко Федір.
67 Шиманський Павло.
70 Гелета Іван, Чайка Дмитро.
72 Маник Михайло.
76 Запотоцька Марія.
98 Павук Андрій.
106 Дуб Микола.
112 Секалик Марія.
124 Мелета Анна.
130 Джуґала Михайло.
133 Яблонський Михайло.
138 Качмарик Денис.
144 Панкевич Варвара.
147 Фариняк Григорій, Михайло.
163 Пашковський Петро.
168 Удоденко Уляна.
179 Федина Михайло.
194 Береський Іван.
200 Карпович Євген*, Стахів Мирослав Ч.*
204 Налисник Юліян, Пизюк Марко*.
207 Бутинський Олексій.
218 Цепин Іван.
221 Костирка Петро 2.
234 Мандзяк Матвій.
237 Бривус Данило.
241 Балюк Марія.
245 Скоропад Матвій.
247 о. Махник Василь.
251 Чернець Петро.
252 Дякун Яким.
253 Чорнобай Іван*.
280 Бекоровайний Тома, Тарас Меланія 2.
292 Шепель Микола Р.*
301 Козира Адам.
325 Лебедь Микола.
355 Мізинь Юрій.
369 Мількович Дмитро*.
432 Мусійчук Андрій*, Петрів Ярослав.
460 Яворський Володимир.
477 Драгушук Анастасія.

З а в в а г а: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів чоловічої статі, які не платять оплати за газету.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

Відділ:
3 Барна Франко.
20 Гищук Степан П.
25 Орач Юрій.
38 Мурінка Кетлін І.
39 Гуляк Євгенія, Ковальчук Марія, Наталія, Олександер.
56 Вітенко Марлена А.
63 Більський Михайло Ст., Ґайда Анна Л., Лавро Д., Марія Л., Михайло Л.; Клінґенсмит Амброз М., Розалія Е.; Крижманич Клавдія М., Личак Марко А., Одрій Давид А., Кетлін А.; Оресик Іванна, Лідія А., Марко Ст., Тимко І.; Панчик Йосип Я., Ричард Клара Ш., Серені Давид А., Петро Б.; Турко Михайло Ст.
83 Мелень Михайло.
85 Маєрс Даяна М.
104 Вашкевич Жиґмонт, Ричард.
106 Височан Даяна Л.
120 Дуткевич Адела, Іван, Петро мол.

Відд.:
122 Дран Лілея А., Марія Д., Михайло мол.; Попович Павло.
124 Драбець Михайлина А.
125 Белей Даяна М.
127 Дусанівська Олександра С., Осьмак Микола П.
147 Пундяк Терентій Я.
153 Демків Дарія Е., Даяна, Лідія І.; Милик Брунон, Єлисавета, Марія Л., Мартин А., Петро.
155 Галушка Доротея, Олег, Роман.
174 Колодчин Роман І., Ласка Олександра, Юрій.
189 Корстин Вікторія, Медвежинська Леся.
204 Пурій Дамян.
217 Гривнак Ларрі А., Ранді М.
220 Пітула Маріянна К.
221 Ґонсьор Володимир М., Дубина Леонід, Леся.
257 Шумний Роман, Юрій І.
258 Назарук Степан П.
268 Волощук Михайло, Олександер.
276 Дубик Андрея К., Коваль Даяна М., Донна Є., Іван 3-ій, Карін А., Памела С.; Сибинська Марія А., Окробут Євген М., Цимбаляк Павло І.
284 Позайт Данило, Патриція А.
287 Ґрідан Андрій.
290 Моротті Єлисавета А., Йосип І. мол.
292 Горечко Анна, Богдан, Мирослава І.; Филоненко Ярослав.
305 Ріотто Михайло.
313 Бунґо Богданна М.
316 Єйна Богдан М., Мішорка Анна М.
345 Карин Віктор, Лучко Лідія, Якимець Юрій С.
352 Каксимик Катерина А.
361 Балацька Деббі, Гусар Маріянна Е., Сітницький Ірина В., Микола М.
372 Лісько Іванна М., МекНалті Михайло, Хомут Богданна, Ярема Анна К.
379 Нетюк Михайло І.
427 Гричишин Михайло Ст.
430 Вінценяк Антін Ст., Садівник Віра М.
432 Шлапак Ольга.
434 Гук Ольга Л.
471 Бавер Анна М., Костюк Ірина, Кузишин Петро, Романик Іван, Мирослав; Чайковська Даяна.
484 Віґак Роман Б.
495 Нарожняк Лідія М.
497 Кухаришин Ігор І.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
10 Глива Микола С.
63 Сотник Цинтія Л.
94 Мороз Марія Ю., Михайло М.; Ткач Богдан, Василь.
106 Гут Марія Є. 2, Маркіян 2.
130 Кріль Люба, Сильвестер.
164 Массина Марко О., Массина-Риман Денис Л. 2.
204 Король Галина, Марія, Юрій.
285 Шарковська Моніка, Розалія М.; Щур Юлія М.
353 Ратич Марія Ю.
432 Росоха Володимир Ю., Наталія Е.
444 Кравчук Ольга.
458 Миколин Марія.
497 Форемський Богдан.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
131 Ваншула Лариса В., Надія В.
174 Петріна Андрій.
204 Зелик Марта Н.
218 Смит Василь І.
221 Ленчук Данило Б., Мирослава, Павло М., Тарас.
234 Стуй Євгенія.
347 Мостова Анна.
354 Монич Бернадетта М.
385 Остапович Люба.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
16 Бреґа Анастасія І., Зузанна; Венгринович Карін М.
39 Адамчак Катерина.
158 Пиріг Богданна.
170 Дидик Анна О.
221 Федюк Данило, Оксана М., Степан Гр.
304 Лозинська Зузанна М.
325 Безкоровайна Ґейл Дж.
353 Ратич Марія Ю.
361 Шуль Христина.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
12 Корженюк Наталія.
15 Кічоровська Галина, Марія; Сорока Степан.
42 Марич Каролина, Скула Кеннет, Лідія; Шевчук Михайло.
62 Черкас Варвара А., Володимир мол., Даяна М.
83 Зикул Дмитро.
106 Казанівський Лев В.
114 Кнавер Євстахій.
120 Бар Теодора.
130 Андрусяк Данило, Лучанко Оксана, Стахів Вікторія Р.
131 Палагнюк Мотря.
194 Галій Марта Хр., Деметрій Лорейна, Роберт І.; Пайда Богдан, Михайло; Салдан Михайло, Хорват Богдан, Ярослав Д.; Яворів Любомира, Марія В., Надія.
203 Зимна Патриція М., Христина О.
219 Ільчишин Володимир І., Карпенко Ольга.
254 Манченко Алла.
271 Мартиняк Богдан.
318 Гуцалюк Дмитро, Юрій.
325 Трусевич Антонина М., Надія Л., Ольга.
325 Шевченко Олександер.
345 Кмит Тарас А.
352 Робертс Кора, Ральф 2.
379 Боднар Анна, Ірина, Ольга, Степан.
394 Ковадла Роберт В.
397 Банась Михайло, Загачевський Любомир І., Марія; Кось Анна, Василь; Потелицький Анна, Йосип, Олена; Цісик Іванна М.
421 Говкслі Андрея О., Григорій Я.; Ґреґуолі Марджері А., Мовлтрап Філіс В.
430 Лемішка Ігор Р., Луковський Мирослав.
432 Прокопів Ігор, Марія.
439 Мельник Юрій М.
445 Сеницький Ірина, Мартин А.
473 Луговий Юрій, Шевчук Люба, Марія А., Юрій.
488 Терлюк Надія Ст.
495 Гук Тетяна Л. М.
503 Хохла Лідія М.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
155 Воробель Евелина А. Роман І.
247 Желехівський Богдан мол., Уляна.
345 Остапович Люба.
348 Смит Василь І.

Відділ:
350 Зелик Марта Н.
356 Монич Бернадетта М.
375 Мостова Анна.
376 Ленчук Данило Б., Мирослава, Павло М., Тарас.
472 Петріна Андрій.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС:

Відд.:
61 Козенко Єва А., Михайло Е.
158 Клован Лідія Л.
174 Петріна Андрій.
356 Симчич Михайло.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
36 Гунька Аліція.
39 Шмокалюк Святослава.
140 Юзвяк Едвард.
192 Крупа Фелікс мол. 10.
204 Миронюк Ірина А. 2.
439 Курилів Софія.
468 Долинський Анна, Антін, Володимир П., Ольга.
473 Зборовський Володимир М.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:
27 Робак Ростислав.
37 Гефлінґ Арлина Дж.
81 Кранінґ Лавро Н.
85 Панцьо Варвара А., Дебора А.
118 Вейґанд Ширлі А.
125 Соммер Вернер.
130 Жарська Євгенія, Олександра.
238 Дацько Патриція.
285 Шатковська Моніка, Розалія М.
312 Шарик Зузанна, Іванна.
341 Білоус Наталія, Зелений Ігор Б.
395 Форд Марія І., Роберт Л.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ: (Платять фонди)

Відд.:
221 Захарісевич Віра.
277 Ковальський Ричард І.

ЗІСТАВЛЕННЯ, ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

(Стан 30-го квітня 1960)

Старий рід забезпечення	156
Кляса O	558
Кляса T	8,005
Кляса W	11,978
Кляса P20	15,778
Кляса E20	11,152
Кляса E65	763
Кляса P65	572
Кляса DP	128

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса 4P	142
Кляса 5E	105
Кляса E20	10
Разом	49,347

ЗІСТАВЛЕННЯ, ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій на $ 500	1,912
В клясі 1-ій на $1000	385
В клясі 2-ій на $ 400	431
В клясі 3-ій на $ 100	500
В клясі 4P на $ 250	125
В клясі 4P на $ 500	3,487
В клясі 4P на $1000	1,678
В клясі 5E на $ 250	261
В клясі 5E на $ 500	4,401
В клясі 5E на $1000	1,678
В клясі 6C на $ 500	990
В клясі 6C на $1000	602

НОВІ КЛЯСИ:

E20 на $ 500	1,612
E20 на $1000	1,287
E20 на $1500	6
E20 на $2000	15
E20 на $2500	—
E20 на $3000	—
E18 на $ 500	778
E18 на $1000	1,252
E18 на $1500	14
E18 на $2000	46
E18 на $2500	2
E18 на $3000	11
E18 на $5000	1
E65 на $ 500	46
E65 на $1000	16
P20 на $ 500	1,116
P20 на $1000	1,671
P20 на $1500	9
P20 на $2000	20
P20 на $2500	1
P20 на $3000	1
P20 на $4000	1
P65 на $ 500	46
P65 на $1000	33
Разом	24,475

З кінцем місяця квітня 1960 року в УНСоюзі було всіх забезпечених ... 73.822

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ:

	Дорослі	Діти	Разом
Стан з 30-го березня 1960	49,393	24,452	73,845
ПРИРІСТ:			
Нові члени	140	123	263
Прийнято наново	51	29	80
Прийняті з переступ. листами	55	13	68
Зміни кляс забезпечення	12	13	25
Разом	258	178	436
УБУТКИ:			
Суспендовані члени	62	82	144
Відійшли з переступ. листами	54	14	68
Зміни кляс забезпечення	10	15	25
Відійшли до дорослих	—	5	5
Померли	54	—	54
Вибрали грошові звороти	38	18	56
Відійшли з випл. пов. сумою забез.	34	21	55
Відійшли на випл. забезп. вповні	49	—	49
Відійшли на част. випл. забезп.	3	—	3
Відійшли на безпл. продовж. забез.	—	—	—
Разом	304	155	459
Стан з 30-го квітня 1960	49,347	24,475	73,822

У В А Г А !

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за квітень 1960 року суспендованими, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з виїмком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж квітня 1960 року взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Ярослав Падох, гол. секр.

З Літературних Вечорів ОУП „Слово"

Зустріч з сучасним болгарським поетом Христом Оґняновим.

2-го квітня ц. р., в залі Українського Інституту Америки Об'єднання Українських Письменників „Слово" влаштувало літературний вечір, присвячений творчості сучасного болгарського поета в екзилі Христа Оґнянова.

Вечір відкрив к о р о т к и м вступним словом голова Об'єднання Українських Письменників „Слово" Григорій Костюк. Він сердечно привітав Христа Аґнянова і представив його приявним як автора кількох збірок поезій („Південні вітри" — 1938, „Подорожі" — 1954, „Відзеркалення" — „Сонети") та численних нарисів, трактатів, а також розвідок на історико - літературні та громадські теми. Далі, він вітав всю приявну в залі громаду, а зокрема численно приявних болгарських гостей, що на чолі з колишнім видатним дипломатом Ніколою Балабановим і головою Болгарсько - Американської Л і ґ и Вільямом Момчіловим прийшли на цей вечір. Пабачивши на залі Лева Ганкевича, Григорій Костюк привітав його і підкреслив, що присутність його на цьому вечорі є знаменною, бо він не тільки видатний і заслужений діяч українського національно - державного відродження, але й перший посол Української Народної Республіки у Болгарії. Болгарські гості а за ними вся заля, влаштували Леву Ганкевичеві бурхливі овації. Привітаний окремо болгарський дипломат Нікола Балабанов підвівся спонтанно і виголосив кілька сердечних слів про українсько - болгарську дружбу і про завершення її в ту добу, коли і Україна і Болгарія будуть справді вільними і незалежними від комуністичної московської тиранії державамими. Бурхливими оплесками відповіла заля на ці слова.

Костюк попросив до слова д-ра Я. Гурського. (Сиракюзький Університет). Цей „єдиний наш молодий учений славіст - болгарознавець", як його представив публіці голова вечора, своєю надзвичайно цікавою і змістовною доповіддю справив якнайприємніше враження на авдиторію. Багатовікову добу найстарішої з усіх слов'янських літератур — літературу болгарську яскраво представлено слухачам в кількох основних періодах історичного розвитку. Заключна частина доповіді була присвячена творчості д-ра Х. Оґнянова і сучасній підсовєтській болгарській літературі. Доповідач вважає, що творчість Христа Оґнянова ще не дійшла свого завершення, але те, що вже створено свідчить, що він стоїть на межі великих можливостей. Якщо рівняти поезію Христа Оґнянова з поезією багатьох поетів, що вміщена в Антології болгарської сучасної поезії, яка вийшла недавно в Болгарії, то навіть звичайному читачеві видно: у Оґнянова свобода думки, вислову, об'єкту опоетизування, р і з н о манітність форм і засобів. Там — скованість партійними приписами думки, рабське оспівування „руской речи", партії як початку і кінця всього на землі сутнього й убивчо - одноманітна, примітивна форма „соцреалізму".

Закінчив свою доповідь д-р Гурський по болгарськи, що справило на всіх, а зокрема на болгарських гостей, симпатичне враження.

Д-р Христо Оґнянов, перед читанням своїх поезій висловив перед авдиторією кілька думок. Він пригадав, яке велике враження на нього, ще юнака, справили твори українських письменників Т. Шевченка, І. Франка, Лесі Українки, М. Коцюбинського. Він згадував велику і непроминальну для болгарської історії і культури діяльність Михайла Драгоманова. Він поділився своїми враженнями від безпосереднього стику з Україною та її народом в другу світову війну, куди була його закинула воєнна хуртовина. Він вказав, що ті декади українсько - болгарської дружби, які відбуваються під пильним наглядом і контролею поліційної партійної машини там на рідних наших землях, поза своїм офіційним боком, мають глибокі позитиви. Там формується справжня народня дружба, яка в слушний час найкраще виявиться в боротьбі наших народів за свою справжню культурну і політичну незалежність і свободу.

Поезії, які він болгарською мовою вміло і добре читав, справили на українських слухачів велике враження. Прочитані поезії показали, що в особі Христа Оґнянова маємо талановитого поета ліричного пейзажу, філософічної думки і психологічних етюдів. Кілька поезій безпосередньо пов'язаних з Україною „Сусіди" — (розмова в Харкові), „Коли ж прийде хліб" (розмова з маленьким хлопчиком в Україні), „Погляд на Україну" — тощо мали заслужений особливий успіх і авдиторія нагородила поета довгими оваціями.

Цей цікавий і перший за всю сорокалітню історію української політичної еміґрації вечір українсько - болгарської дружби, закінчився скромною перекускою, де українська громада, очолена президентом УККА Дмитром Галичиним і головою Об'єднання Українських Письменників „Слово" проф. Григорієм Костюком мала нагоду в товариській гутірці ближче познайомитися з своїми болгарськими гостями.

М. О.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1960 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	217.62
2	190.60
3	118.19
5	732.81
6	39.18
7	176.51
8	427.00
9	128.32
10	77.21
11	228.18
12*	121.82
13	346.63
14	521.48
15	77.58
16	157.92
17	64.14
18	87.87
20	447.08
21	234.46
22	106.25
23	73.26
24	93.63
25	563.63
26	14.88
27	683.66
28	113.25
29	254.66
30	95.95
31	84.79
32	19.68
33	220.64
34	13.31
35*	168.76
36	351.40
37	180.12
38	413.12
39	1,086.44
40	93.93
41	39.37
42	541.19
43	36.04
44*	142.97
45	615.64
46	116.18
47	86.79
49	178.94
50	60.50
52	190.57
54	169.97
55	193.47
56	158.20
57	337.00
58*	268.97
59	724.65
60	46.65
61*	55.35
62*	134.97
63	659.40
64	241.43
65	178.68
66	82.87
67	225.49
68	48.05
69	174.44
70	296.47
71	112.60
72	43.54
73	105.10
75	327.61
76	480.79
77	40.87
78	116.04
79	14.42
80	68.28
81	133.01
82*	54.74
83	451.37
84	269.71
85	290.20
87	91.44
89	31.38
90	262.54
91	286.28
92	27.17
93	111.09
94	1,324.2[illegible]
95	40.82
96	283.9[illegible]
97	193.57
98	118.2[illegible]
99	204.62
100	154.46
101	24.1[illegible]
102	1,081.58
103	119.8[illegible]
104	149.6[illegible]
105*	360.9[illegible]
106	994.17
107	132.07
108	14.59
111	40.0[illegible]
112	105.0[illegible]
113	223.61
114*	841.75
116*	154.16
117	335.68
118	85.86
119	77.55
120	798.31
121	241.89
122	34.48
123	126.69
124	129.85
125	407.05
126	116.17
127	1,112.36
128	94.94
130	723.18
131*	1,120.81
132	108.70
133	208.62
134	131.46
135	32.76
137	244.36
138	58.19
140	78.80
142	263.05
144	122.19
145	113.25
146	383.37
147	719.61
148	69.45
149	152.94
150	420.14
153*	2,040.95
154	86.66
155	777.67
156	312.63
158	390.80
159	63.87
160	74.55
161	718.03
162	44.89
163	398.90
164	227.25
165	101.45
166	24.67
167	163.30
168	304.05
169	35.24
170	245.76
171	171.57
172	114.03
173	266.45
175	479.05
176	286.44
177	227.20
178*	265.65
179	324.15
180	179.28
181	331.07
182	227.52
183*	416.47
184	273.08

Відділ	Заплатив
185	54.95
187	82.74
188	18.48
189*	672.37
190	40.22
191	703.97
192	237.80
193	50.48
194*	707.50
195	19.06
196	37.60
197	21.37
198	10.76
199	47.33
200	296.75
201	37.08
202	41.20
203*	80.07
204	2,021.59
205	29.98
206	698.58
207	53.62
208	43.73
209	36.42
210	120.03
211	204.65
212	72.76
213	258.30
215	59.72
216	9.00
217	797.66
218	270.52
219	381.36
220	773.08
221	3,146.45
222	72.44
223	383.85
224	178.79
225	19.43
227	36.20
228	29.92
229	124.41
230	844.71
232	66.05
233	268.22
234	274.71
235	94.36
236	222.09
237	284.78
238*	677.05
239	213.44
240	942.13
241	171.83
242	234.14
243	99.86
244	23.38
245	329.67
246	49.43
247	154.24
248	88.01
249	30.35
250	6.90
251	241.00
252	215.46
253	263.24
254	464.93
255	27.13
256	365.24
257*	232.89
258	13.62
259	179.93
260	11.14
261	69.61
262	90.95
263	43.10
264	44.32
265	100.35
266	795.43
267	119.02
268	258.66
269	13.16
270	357.51
271	272.46
272*	8.71
274	211.84
275	49.00
276	443.51
277	1,316.49
278	26.02
279	34.71
280	185.99
281	529.20
282	56.01
283	410.70
284	160.38
285	144.65
286	162.27
287	612.71
288	225.15
289	294.33
290	203.38
291	395.71
292	1,085.98
293	485.37
294	17.50
295	384.01
296	270.71
297	17.00
298	112.73
299	90.60
300	98.99
301	466.40
302	28.15
304	397.31
305	319.62
306	106.95
308	224.05
309	123.51
310	228.36
311	22.38
312	75.58
313	74.17
314	10.93
315	57.60
316	911.20
317	201.05
318	93.84
319	94.38
320	489.54
321	207.03
322	66.58
323	172.30
324	330.04
325	744.66
326	80.34
327	295.77
328	93.10
329*	3.88
330	194.53
331	126.12
332	148.68
333	117.94
334	530.37
335	44.39
336	790.26
337	292.71
338	299.05
339	124.11
340	12.85
342	287.45
343	365.59
344	81.95
345	457.31
347	213.58
348	290.96
349*	283.21
350	314.17
351	63.55
352	158.42
353	95.81
354	275.16
355	192.20
356	221.50
357	53.67

Відділ	Заплатив
358	54.81
359*	139.16
361	2,889.06
362	139.59
363	154.00
364	693.59
365	41.00
366	12.21
367	1,137.76
368	83.30
369	237.55
370	479.93
371	534.08
372	677.11
373	85.25
374	229.96
375	517.98
376*	174.17
377	22.56
378	10.70
379	3,038.94
380	96.22
381	14.45
382	18.84
383	322.20
384	62.31
385	514.63
386	193.35
387*	279.40
388	393.59
390*	217.93
391	69.75
392	9.09
393	175.25
394	51.60
395*	152.22
396	22.53
397	601.34
398	17.68
399*	351.09
400	187.38
401	17.22
403	130.16
404	366.90
405	35.41
406	381.43
407	23.18
409	55.05
410	16.73
411	19.60
413	131.12
414	533.21
415*	22.63
417	122.19
419	34.00
420*	36.04
421	60.32
422	9.07
423*	1,097.45
424	107.83
427	497.27

Відділ	Заплатив
428	59.62
429	44.75
430	824.77
432	4,914.21
433	170.60
435	78.11
436	93.51
437	513.84
438	57.69
439	619.86
441	838.57
442*	78.91
444*	20.28
445	532.37
446*	184.76
447	27.31
448	53.74
450*	75.01
452	159.42
454	4.83
455	105.97
456	132.99
457	366.43
458	342.21
460	63.84
461	158.23
463	46.50
464	222.50
465	134.13
466	95.01
467	63.03
468*	43.98
469*	489.80
470*	31.13
471	962.96
472	426.14
473*	1,679.43
475	37.55
476	113.81
477	125.02
479	151.51
480*	97.50
481	140.85
482	65.33
484	672.12
485	80.14
487	362.32
488	36.55
490	130.13
492	32.56
493	28.83
494*	111.01
495	216.79
496	76.59
497*	524.77
498	262.16
500	50.49
501	24.18
503	346.60
504	26.15
506	159.88

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч. $ 122,904.55

При відділах, означених віркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.65	221	2.03
3	1.31	234	11.95
28	2.37	237	1.46
30	4.26	243	2.68
37	2.99	245	1.06
39	15.73	264	2.91
65	6.63	275	4.86
70	3.19	286	22.69
90	3.90	305	1.84
101	1.94	316	1.41
106	2.38	321	1.13
117	3.06	335	3.70
127	2.87	336	3.95
147	22.95	342	3.39
170	4.02	367	1.54
185	3.68	370	3.83
194*	.81	384	12.60
206	2.65	388	5.58
209	2.97	482	3.01
216	3.69		

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпеч. $ 187.67

Разом з місячних вкладок від членів	$ 123,092.22
Відсотки від бондів	53,580.79
Відсотки від стаків	225.00
Відсотки від морґеджів	12,565.45
Відсотки від членських позичок	1,056.56
Чинш від реальности в Джерзі Ситі, Н. Дж.	1,250.00
Приходи від реальностей в Керґонксон, Н. Й.	1,210.16
Приходи друкарні і книгарні	18,606.52
З переносу федерального податку за помічні сили	1,312.38
З переносу стейтового податку за помічні сили	61.95
З переносу виплаченої нагороди відділовим секретарям за членів молодеч. департаменту до фонду дорослих членів	8,805.20
З переносу резерви за переписаних членів з молод. департаменту	178.00
Вплачення на покриття коштів при морґеджових інвестиціях	130.00
Зворот коштів 65-літнього Ювілею УНС	43.75
Уневажнена нагорода за нових членів	12.00
Сплати морґеджів	13,663.97
Сплати членських позичок	4,035.78
Разом	$ 239,829.73

РОЗХІД:

Виплати посмертних допомог по бл. п.:

Відділ:		
2	Василишин Марія	$ 1,000.00
8	Кривий Олекса	1,000.00
24	Круль Анна	1,000.00
38	Любий Михайло	1,000.00
57	Дубає Микола	500.00
70	Чайка Дмитро	500.00
70	Гелета Іван	1,000.00
75	Васик Роман	500.00
98	Павук Андрій	1,000.00
106	Дуб Микола	1,000.00
112	Секалик Марія	1,000.00
124	Мелета Анна	750.00
127	Дусанівський Ілія	500.00
130	Джуґала Михайло	1,000.00
133	Яблонський Михайло	500.00
144	Панькевич Варвара	668.00
147	Фариняк Михайло	1,500.00
149	Левицька Віра	500.00
168	Удоденко Уляна	500.00
169	Газдій Варвара	1,000.00
188	Чайковський Т. Вас.	1,000.00
191	Прончік Олександер	1,000.00
194	Мельник Ілія	500.00
200	Стахів Мирослав	1,000.00
218	Цепін Іван	1,000.00
221	Костерка Петро	500.00
221	Костерка Петро	500.00
234	Мандзяк Матвій	1,000.00
235	Богаченко Михайло	500.00
241	Балюк Марія	1,000.00
245	Скоропад Матвій	500.00
247	о. Махник Василь	1,000.00
252	Дякун Дмитро	1,000.00
280	Безкоровайний Тома	1,000.00
285	Білок Матильда	1,000.00
296	Гарачмак Пелягія	1,000.00
308	Качмар Григорій	105.00
323	Русан Катерина	500.00
334	Данилко Лев	500.00
339	Матковський Іван	1,000.00
345	Смовський Констан.	500.00
355	Занько Петро	1,000.00
369	Мількович Дмитро	500.00
386	Щерба Андрій	1,000.00
386	Щерба Андрій	500.00
432	Мосичук Андрій	500.00
432	Петрів Ярослав	1,000.00
460	Яворський Волод.	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	$ 22,500.00
Грошові звороти	10,348.29
Виплати на реальности в Джерзі Ситі, Н. Дж.	266.98
Премія на додаткове обезпечення	254.68

Виплати з народного фонду:

Праці при виданні української енциклопедії англійською мовою	205.10

Виплати з фонду обезпеки інвестицій:

Ремонт і нові будови на на реальностях в Керґонксон, Н. Й.	10,000.00

Виплати з фонду Захисту-Сиротинця:

Податок, опал, світло та інші виплати на реальностях в Керґонксон, Н. Й.	1,354.21

Виплати допомог із Допомогового Фонду:

Відділ:		
1	Чарнеґа Катерина	$ 25.00
1	Кухта Іван	45.00
1	Курилів Розалія	25.00
1	Суровяк Осип	35.00
1	Ярема Ольга	25.00
5	Литвин Луць	35.00
11	Метсек Михайло	35.00
17	Дудьов Марія	25.00
27	Стаховська Ольга	25.00
31	Полянський Алекс	35.00
37	Хитра Марія	100.00
38	Нус Василь	35.00
45	Юзвяк Юлія	25.00
56	Капюк Дмитро	35.00
56	Солецький Йосиф	35.00
57	Недільський Гарри	40.00
59	Мушак Василь	28.00
63	Буряк Фред	45.00
63	Панчик Сем	35.00
69	Касск Василь	35.00
69	Ликтей Михайло	50.00
73	Бойко Катерина	26.00
77	Яремцьо Стефан	35.00
78	Косінський Михайло	35.00
82	Балик Михайло	35.00
83	Навроцький Йосиф	35.00
85	Самець Михайло	35.00
96	Оземок Гарри	35.00
100	Кукула Іван	35.00
100	Михаць Марія	25.00
103	Ковтун Гелена	25.00
106	Гошко Панько	35.00
111	Болехівський Михайло	35.00
113	Корей Марія	25.00
121	Бойко Петро	75.00
121	Бойко Іван	40.00
121	Чуйко Василь	35.00
122	Туркало Василь	50.00
125	Рибак Роза	25.00
146	Макух Семен	35.00
147	Фареняк Гарри	35.00
149	Гладь Александра	25.00
149	Гладь Сенько	35.00
155	Будняк Прокіп	35.00
155	Петренка Юлія	25.00
159	Амброзій Антін	35.00
159	Новак Анастасія	25.00
169	Яковець Петро	35.00
170	Каричак Василь	35.00
179	Панчак Петро	20.00
179	Стеців Михайло	26.00
191	Бобелак Гертруда	25.00
191	Лещишин Анна	25.00
191	Лещишин Антін	35.00
192	Конік В. Джордж	25.00
204	Процик Марія	25.00
205	Гишта Іван	35.00
211	Параня Фостик	25.00
218	Мисів Анастасія	25.00
221	Гой Анастасія	30.00
221	Гой Дмитро	40.00
221	Лесюк Йосиф	35.00
221	Стангрет Семен	35.00
221	Волковецький Микола	35.00
223	Микулин Анна	25.00
226	Корнієнко Анна	25.00
230	Вуйчик Іван	35.00
238	Схолар Михайло	25.00
241	Гайковий Гарри	35.00
241	Куцярський Петро	35.00
243	Гавришків Ілля	35.00
245	Сойка Марія	25.00
256	Махно Павлина	25.00
261	Вітео Єва	25.00
270	Леуш Микола	40.00
270	Маланяк Стефанія	25.00
274	Лопушанський Мих.	100.00
274	Волощак Іван Юр.	85.00
276	Цулух Марія	25.00
276	Цилюх Стефан	35.00
311	Несторяк Пелагія	25.00
323	Крикливий Микита	40.00
339	Іванішів Іван	35.00
339	Сорока Михайло	35.00
348	Біловус Анастасія	25.00
350	Креницька Марія	30.00
352	Ковальчук Михайло	25.00
352	Савчин Фред Петро	25.00
356	Симчин Ілля	25.00
356	Воробець Іван	30.00
358	Карабін Ксеня	25.00
367	Бацук Катерина	25.00
367	Бацук Василь	35.00
367	Бутенко Александра	25.00
367	Мазурчак Микола	35.00
371	Моссора Анна	25.00
371	Музика Людвика	25.00
379	Іванюк Марія	25.00
385	Хура Петро Й.	35.00
385	Кухарська Анна	25.00
386	Кучмак Олеся	25.00
400	Рогозий Франк	35.00
401	Лешок Дуна	25.00
406	Костик Єва	25.00
406	Вартко Катерина	25.00
407	Брилич Катерина	25.00
445	Бабій Ярослав	35.00
448	Шикітка Андрій	25.00
484	Сливар Кунеґунда	25.00
498	Петрикін Микола	35.00

Виплати з Адміністраційного Фонду:

Нагорода відділовим секретарям за перший квартал 1960 р.	$ 37,068.95
Виплати друкарні і книгарні	21,971.78
„Свобода" за орган	7,300.00
Платня помічних сил	5,677.01
Платня головного уряду	2,583.34
Федеральний податок за помічні сили	1,670.29
Бонд головних урядовців, помічних сил і обезпечення від грабунку	1,317.02
Кошти подорожі спеціяльних організаторів	1,064.54
За опікунчу обслугу над бондами	992.73
Асекураційні департаменти за дозволи і податок від інвестицій	827.69
Кошти подорожі і репрезентації	774.79
Чинш за офіси у власнім домі	625.00
Стейтовий податок за помічні сили	609.50
Винайм машин (IBM) для зладження виказів і статистики	561.00
Канцелярійні друки та прибори	482.28
Книги для Відділів	458.66
Нагороди організаторам за нових членів	400.00
„Свобода" за праці і друки	390.80
Канадійська канцелярія	345.83
Лікарі за нових членів	179.00
Видатки на пошту	168.17
Телефон	140.16
Фотографічні знімки чл. аплікацій	66.00
Друки для зладження виказів (IBM)	43.19
Нагороди за нових членів	20.00
Оголошення	15.00
Спортова акція	10.00
Вода і рушники в канцелярії УНСоюзу	8.15
Направа і чищення машин	6.60

Інвестиції:

Інвестовано в морґеджах	13,000.00
Позички членам	6,129.56
Разом	$ 190,948.30

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем березня 1960 р. осталася	$ 478,908.03
Прихід за квітень	239,829.73
Разом	$ 718,737.76
Розхід за квітень	190,948.30
Готівка з кінцем квітня 1960 р. остається	$ 527,789.46

БАЛАНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 527,789.46
Морґеджі	2,644,952.97
Бонди	14,933,825.04
Позички членам	307,911.05
Реальности	305,732.78
Друкарня	10,543.79
Разом	$ 18,730,755.09

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезпеч.	$ 17,896,783.53
Адміністр. фонд	89,896.02
Конвенційний фонд	40,387.94
Запомоговий фонд	300,696.58
Народний фонд	8,030.49
Посмертний фонд старого роду забезпеч.	50,513.73
Резервовий фонд	22,013.60
Сирітський фонд	126,758.65
Фонд обезпеки інвестицій	188,979.22
Фонд Захисту Сиротинця	6,695.33
Разом	$ 18,730,755.09

Роман Слободян, гол. кас.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	64.68
2	10.37
3	31.44
5	180.32
7	54.35
8	200.81
9	38.71
10	67.90
11	46.83
12*	60.21
13	123.40
14	280.52
15	143.92
16	77.08
17	4.68
18	6.64
20	153.20
21	144.79
22	80.52
23	66.10
24	2.48
25	183.68
26	1.35
27	181.93
28	8.05
29	104.19
30	9.07
33	154.14
34	4.95
36	49.93
37	56.68
38	140.27
39	337.90
40	37.61
41	.25
42	258.32
44	37.04
45	119.42
46	45.41
47	66.69
49	75.61
50	15.68
52	130.24
54	74.27
55	71.62
56	69.42
57	198.31
58*	50.58
59	340.37
60	5.32
61*	6.45
62*	58.26
63	551.51
64	33.97
65	95.11
66	13.95
67	62.47
68	9.66
69	28.77
70	73.50
71	52.12
73	1.92
75	85.93

Відділ	Заплатив
76	118.73
77	4.37
78	8.11
79	13.37
80	15.75
81	44.88
82	2.74
83	223.29
84	65.02
85	160.62
87	20.39
89	.93
90	36.54
91	11.42
92	2.70
93	43.58
94	581.99
95	26.43
96	301.39
97	11.92
98	10.95
99	32.50
100	63.75
102	418.47
103	68.27
104	32.99
105*	272.36
106	499.76
107	11.47
108	21.95
111	6.17
112	240.16
113	15.24
114*	209.88
116*	26.72
117	51.03
118	8.30
119	48.87
120	249.14
121	53.39
122	15.24
123	15.25
124	16.68
125	152.71
126	48.39
127	145.52
128	45.44
130	265.67
131*	1,102.13
132	21.69
133	9.46
134	14.58
135	.83
137	53.36
138	15.17
140	4.10
142	174.02
144	25.61
145	21.66
146	172.06
147	124.80
148	2.40
149	64.66

Відділ	Заплатив
150	85.41
153*	1,240.87
155	370.67
156	189.27
158	170.86
159	2.33
160	2.89
161	153.02
163	194.08
164	155.08
165	35.95
166	10.12
167	110.54
168	266.19
170	227.35
171	211.36
172	60.38
173	89.26
175	9.87
176	167.22
177	170.81
178*	60.56
179	123.04
180	232.97
181	10.71
182	42.96
183*	279.86
184	56.24
185	29.07
187	30.03
190	8.58
191	429.73
192	175.12
194*	611.82
196	3.72
199	19.06
200	172.96
201	1.45
202	4.75
203*	21.80
204	553.11
205	1.35
206	129.64
207	.90
208	34.68
209	3.81
210	21.55
211	45.51
212	7.28
213	103.99
215	34.66
216	17.38
217	302.09
218	89.42
219	466.41
220	240.54
221	1,037.12
222	17.77
223	10.86
224	21.76
225	3.73
227	1.86
229	7.82
230	305.74
232	16.42
233	96.40
234	143.31
235	14.90
236	121.64
237	109.16
238*	232.41
239	52.22
240	376.05
241	17.19
242	30.76
243	48.23
244	2.93
245	174.31
247	.90
248	24.29
251	60.98
252	79.66
253	77.14
254	189.53
255	4.88
256	140.15
257*	221.72
258	12.05
259	89.67
260	.96
261	40.40
262	21.06
263	7.80
264	22.20
265	26.87
266	318.18
267	73.47
268	78.45
269	1.57
270	61.67
271	304.23
274	169.80
275	54.47
276	243.68
277	462.95
278	39.87
279	5.26
280	13.86
281	283.79
282	31.55
283	280.30
284	48.26
285	13.11
286	6.13
287	227.20
288	41.45
289	131.50
290	45.27
291	141.31
292	340.66
293	108.56
295	54.09
296	91.04
298	7.59
299	3.71
300	37.53
301	75.82
304	95.91
305	10.41
306	21.68
308	37.52
309	2.71
310	12.50
311	1.35
312	11.75
313	7.25
314	13.00
316	460.34
317	52.80
318	45.86

Відділ	Заплатив
319	65.12
320	178.41
321	81.71
322	14.68
323	54.66
324	65.29
325	220.23
326	10.95
327	233.70
328	53.20
330	62.01
331	57.43
332	3.90
333	14.88
334	203.56
335	13.07
336	359.62
337	60.09
338	39.44
339	19.12
342	52.67
343	118.97
344	21.03
345	202.39
347	105.22
348	78.89
349	79.87
350	103.06
351	43.06
352	28.36
353	34.18
354	52.00
355	131.92
356	121.75
357	7.62
358	57.68
359*	.67
362	105.21
363	4.11
364	232.29
365	5.58
366	.95
367	423.43
368	27.81
369	43.86
370	165.13
371	147.41
372	189.43
373	3.59
374	176.49
375	109.46
376*	36.05
377	5.04
378	1.35
379	1,250.60
380	136.85
383	138.25
384	63.58
385	148.51
386	62.27
387*	163.06
388	215.27
390*	112.62
391	21.10
393	42.08
394	24.74
395*	90.32
397	232.95
398	1.07
399*	106.92
400	13.53
401	4.56
403	.79
404	83.60
405	2.22
406	39.85
409	3.53
413	47.15
414	390.15
415*	1.80
419	68.56
421	19.63
423*	381.44
424	4.06
427	241.79
428	85.57
429	6.08
430	302.23
432	1,924.20
433	11.87
435	45.88
436	174.48
437	188.11
438	25.41
439	418.13
441	465.29
442*	25.51
444*	21.16
445	260.93
446*	107.36
447	27.86
448	38.46
452	234.33
454	15.07
455	64.92
456	100.77
457	112.22
458	238.68
460	3.67
461	88.58
463	84.99
464	437.14
465	218.79
466	119.33
467	1.80
468*	51.49
469*	294.80
470*	57.68
471	682.41
472	203.11
473*	217.53
475	16.57
476	30.61
477	3.15
479	78.72
481	89.89
482	4.59
484	273.65
485	3.44
487	115.09
490	26.85
492	5.49
493	35.66
495	107.58
497	90.46
501	17.09
503	181.41
504	65.87
506	8.31

З місячних вкладок від членів, обезпечених в усіх родах обезпеч. $ 46,448.07

З місячних вкладок від членів	$ 46,448.07
Відсотки від бондів	14,190.26
Відсотки від морґеджів	5,891.36
Відсотки від членських позичок	84.49
З переносу федерального податку за помічні сили	411.62
З переносу стейтового податку за помічні сили	19.01
Сплати морґеджів	7,259.09
Сплати членських позичок	806.27
Разом	$ 75,110.17

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:		
252	Когут Д. Михайло	600.00

Інші виплати посмертного фонду:

Грошові звороти	$ 3,397.80
Відійшли з виплаченим обезпеченням у готівці (ендавмент)	1,900.00
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезпечення	178.00
Відсотки на закуплених бондах	171.53
Заплата вкладок за членів, родичі яких померли	63.28

Виплати адміністраційного фонду:

Нагорода відділовим секретарям за перший квартал 1960 р.	10,577.18
Платня помічних сил	2,536.78
„Свобода" за „Юкрейнієн Вікли"	600.00
Федеральний податок за помічні сили	374.23
Виплати на пошту	180.00
Стейтовий податок за помічні сили	156.25
Асекураційні департаменти за дозволи і податки від інвестицій	90.59
Лікарі за нових членів	9.00

Інвестиції:

Інвестовано в бондах	49,500.00
Позички членам	2,059.49
Разом	$ 72,294.13

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем березня 1960 р. осталася	$ 108,912.71
Прихід за квітень	75,110.17
Разом	$ 184,022.88
Розхід за квітень	72,294.13
Готівка з кінцем квітня 1960 р. остається	$ 111,728.75

БАЛАНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 111,728.75
Морґеджі	1,252,687.14
Бонди	3,161,531.39
Позички членам	44,718.14
Разом	$ 4,570,665.42

Стан довжний:

Посмертний фонд	4,477,182.70
Адміністр. фонд	93,482.72
Разом	$ 4,570,665.42

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ:

Майно дорослих членів УНС з кінцем 30-го квітня 1960	$ 18,730,755.09
Майно молодечого департаменту УНС	4,570,665.42
Разом	$ 23,301,420.51

Роман Слободян, гол. касир

Фармерський провідник проти програми „Харчі для миру"

Шикаґо. — Голова Американської Федерації Фармерських Бюр Чарлз Б. Шуман, промовляючи на конвенції Товариства банкірів, сказав, що програма „Харчі для миру" принесла б більше суперечок як миру, коли б її здійснювати". Шуман стверджував, що ЗДА вже роздали багато харчів потребуючим державам у світі, але на думку промовця найкращим способом допомагати тим країнам, де є голод, - це „допомагати їм збільшити власну продукцію харчів". На думку Шумана треба б вести таку фармерську політику, щоб не збільшувати харчових запасів в урядових магазинах. Він пропонує використати допомогу фармерам на те, щоб сприяти такій продукції, яка є потрібна для країни; поширити і продовжити програму так званих земельних банків (консервацію землі); збільшити ринок на фармерські продукти вдома і за кордоном; контролювати інфляцію. Шуман не вірить, щоб Конґрес в цьому році міг щось зробити в цій ділянці, бо його члени заняті виборами.

Ліберальна група конґресменів пропонує зміни в політиці у відношенні до Німеччини і Китаю

Вашингтон. — 12 конґресменів і 40 науковців і фахівців від закордонної політики згуртувалися в окрему групу, яка назвала себе „Ліберальним проєктом", і яка гадає, що теперішня американська політика у відношенні до Німеччини та Китаю скрахувала, і тому треба шукати нового підходу до цих проблем, якщо хочемо на довшу мету добитися до економічної співпраці в світі та загального роззброєння. Один із цієї групи економіст Джеймс П. Варбурґ видав окремий звіт про її пляни, в якому пише, що Захід мусить вкінці на щось рішитися в справі Німеччини. „Західні держави мусять вирішити, чого вони більше хочуть - німецького військового вкладу в оборону НАТО, чи об'єднання двох німецьких держав. Вони не можуть мати і те і те". Коли Західня Німеччина буде членом НАТО, то „Західній Берлін мусітиме перейти до Східньої Німеччини", - пишеться в тому звіті, в якому рекомендується об'єднання двох Німеччин, які самі мали б випрацювати умови цього об'єднання „без якого - будь вмішування посторонніх чинників". З цього був би такий висновок, що СССР і ЗДА мали б забрати свої війська з Німеччини. Як бачимо, то ця „ліберальна група" йде по лінії домагань СССР, бо комуністи вже давно пропонують забрати свої війська з Німеччини, домагаючися, щоб те саме зробили і ЗДА. Ця група домагається визнати комуністичний Китай і допустити його до членства в Об'єднаних Націях. До цієї групи конґресменів належать: Джеймс Рузвелт і ще два конґресмени з Каліфорнії, Френк Толтсон з Ню Джерзі, Вілліям С. Мурґед з Пенсилвенії, Джеймс О'Гара з Мишиґену, Роберт В. Костенмаєр і Генрі С. Ройсс із Висконсин та інші.

Баптисти південних стейтів проти католицького кандидата на президента

Маямі Біч, Флорида. — 13,000 делегатів від релігійних громад Баптистської церкви одноголосно прийняли резолюцію про те, що католик-президент не міг би в конфлікті Церкви з Державою стати по боці держави і не міг би обороняти американського погляду в цій справі. В цій резолюції не згадується прізвища сен. Джана Ф. Кеннеді, але 42-мінутова дебата в цій справі недвозначно виявила, що ця резолюція звернена проти кандидатів-католиків на становище президента. На цій Конвенції Південних Баптистів були делегати від 9,500,000 вірних, це є друга щодо величини протестантська деномінація в ЗДА. Перед голосуванням відомий провідник південних баптистів Ґреґем заявив на пресовій конференції, що президентом повинен бути віце-президент Ричард М. Ніксон, бо в теперішній напруженій ситуації немає часу на те, „щоб робити експерименти з новиками". Але зараз після цього Ґреґем додав, що він „нікого не підтримує" на кандидата на президента.

В МОНТРЕАЛІ ПРИЙМАЮТЬ АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОЛЯР НАРІВНІ З КАНАДІЙСЬКИМ

Монтреал, Квебек. — Місцеві готелі почали приймати американські доляри на рівні з канадійськими, хоч офіційна біржа нотувала американські зелені на два центи менше від канадійських. Ще недавно канадійські доляри були на 6 центів дорожчі від американських, а тепер є тенденція зрівнати в ціні обидві валюти та влегшити обрахунки і поліпшити настрої американським туристам поза ріку св. Лаврентія. Але торонтонські готелі ще і надалі рахують свої доляри на 2 центи дорожче. Гадають, що незабаром таки зрівняються обидва доляри.

Читайте українські книжки й газети, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

БОРІМОСЯ — ПОБОРЕМО!

(Закінчення)

Українське національне відродження, українське шкільництво, сітка „Січей", райфайзенок, заснування української економічної твердині „Селянської Каси" з її філіями, боротьба проти москвофільства та проти румунських зазіхань на українську частину Буковини, усе це діла і заслуги „світлої Трійці", почесних батьків Запорожжя.

Про події з часу постання на Буковині Української Національної Ради та румунської окупації Буковини в листопаді 1918-го року, подаю, на підставі праці професора Маркет університету Романа Смаль - Стоцького „Володимир Залозецький, у сімдесятиріччя лідера Буковини", таке:

В жовтні 1918-го року, під проводом почесного батька Запорожжя Омеляна Поповича постала на Буковині Українська Національна Рада, що провела пам'ятну злуку Буковини зі східньою Галичиною в Західньо Українську Національну Республіку. Почесному батькові Запорожжя професорові Володимирові Залозецькому приділено було реферат фінансів у Буковинській Національній Раді. З окупацією Буковини румунськими військами під командою генерала Задіка, президент Попович залишив Чернівці, переїхав у Галичину та заіменував Володимира Залозецького своїм заступником з дорученням обороняти права українського населення Буковини перед румунськими окупантами.

Румунська національна рада з відомим україножером бароном Янку Флондором на чолі та командуючий румунської армії генерал Задік зорганізували були в румунськім домі в Чернівцях параду „перебрання влади" і складання „заяв льояльности" мешканців Буковини. На залі з'явився несподівано почесний батько Запорожжя професор Володимир Залозецький і в присутності делегатів різних національностей заявив окупантам грімним голосом в німецькій мові, що згідно з маніфестом цісаря Карла, уконституувалася в північній українській Буковині Українська Національна Рада, що він є її представник, що в її імені він протестує проти окупації Буковини та домагається відступу румунських військ поза межі Буковини, бо справа Буковини вирішуватиметься міжнародними чинниками.

Подібні заяви зложив почесний батько Залозецький англійській Військовій Місії, що приїхала була до Чернівець. Він тричі автом перевозив її до Галичини для пертрактацій з нашими чоловими діячами: Петрушевичем, Голубовичем, Сінгалевичем та Цегельським. По третім повороті з Галичини, румунська окупаційна влада заарештувала його.

Незабаром удалося почесному батькові Залозецькому втекти з тюрми та перебратись через Карпати до Відня. Західньо - Українське Правительство іменувало його радником Західньо - Українського Посольства. В цім характері пов'язався він з американською й англійською місіями і на його інтервенції та під його проводом вислано було аліянтську „харчову місію" до Західньої України.

Уряд вже Соборної України заіменував Володимира Залозецького радником нашого посольства в Берні, на чолі якого був почесний батько черновецького Запорожжя, барон Микола Василько. Тут оба почесні наші батьки розгорнули широку дипломатичну акцію в обороні правди про Україну.

Після нашої національної катастрофи посольство в Берні зліквідовано. Степана Смаль - Стоцького і Миколу Василька Румунія не пустила на Буковину. Вернувся туди тільки Володимир Залозецький, який зорганізував Національну Партію і був її президентом аж до другої світової війни. Українськими голосами був вибраний послом до румунського парляменту, а опісля сенатором. Вся оборонна акція проти румунізації української Буковини є тісно пов'язана з іменем почесного батька Запорожжя, професора д-ра Володимира Залозецького.

На 76-тім році свого трудящого та для української справи повного посвяти життя, почесний батько Залозецький очолює сьогодні у Відні гурток запорожців, культурний осередок „Буковинську Громаду", Театральний Гурток й Співоче Товариство.

На сторінках чужомовної преси західнього світу, появляються репортажі про Володимира де Залозецького, українського барона, професора, доктора прав і доктора філософії, сенатора і бувшого радника посольства.

В 1921-му році, з нагоди прибуття румунського короля до Черновець, мав відбутися парадний фестин на площі „Боїско". Дві години перед початком програми, під льожею, де мав сидіти король, румунська поліція приловила юнака з часовою бомбою в руках. Це був член Академічного Козацтва Запорожжя. Згинув він мученицькою смертю національного героя у підваллях поліційного будинку в Чернівцях, без суду і без слідства.

За спротив румунізації „Запорожжя" було двічі розв'язане румунською окупаційною владою, а деякі члени цього козацтва були арештовані.

З приходом большевиків на Буковину, був арештований почесний батько Емануїл Бурик, посадник міста Заставна. Від часу його арештування, слід за ним пропав.

Неактивний козак Дмитро Скорейко, учасник Визвольних Змагань, помер у Вашківцях, по відбуттю 10-літньої каторги на Сибірі.

Неактивний козак О. П. відбув 10 літ тяжких робіт на Камчатці.

Нашого побратима, юнака Віктора Малярчука розстріляли німці в Миколаєві в 1942 році.

Внаслідок воєнних дій помер на Угорщині козак Данилюк, останній старший Запоріжжя, а в Німеччині помер козак Лютик,

Вірні даній присязі, члени Запорожжя при кожній нагоді гідно боронили інтереси українського народу та за волю України віддавали своє життя.

З нагоди 100-семестрового ювілею Запорожжя, зійдуться побратими запоріжці в днях 28-го та 29-го травня 1960-го року у вільній країні Вашингтона, щоб поновно заманіфестувати перед українською громадою нашу непохитну віру в перемогу добра над злом, справедливости над терором, правди над брехнею та що діждемося часу нашого повороту на вільну Україну під малиново - біло - золотими прапорами лицарів Великого Чину.

Юліян Зав'янський,
останній Старший Ради Союзу Батьків Запорожжя.

ПРИВІТ НАШІЙ МАМІ — ТРАВНЕВЕ ЧИСЛО „ВЕСЕЛКИ"

Віршем Завадовича у честь Небесної Неньки н. н. „Благослови нас, Божа Мати" починається травневе число (69-те зчерги) „Веселки", присвячене найдорожчій істоті, яку дитина має на світі — мамі. Ця тема заступлена віршем Г. Черінь „На свято матері", Уляни Кравченко „Привіт нашій мамі" і пісенькою Р. Завадовича „Усміхнися, сонечко!" з музикою О. Залеського. Тісно пов'язане з Днем Матері оповідання Алли Коссовської, в якому хлопчик, що врятував песика, переконався, що найкращий його друг — мама. Ілюстрацію до цього оповідання виконав М. Дмитренко. Материнська любов до дітей пробивається з віршів К. Перелісної „Зруйноване гніздечко" і Г. Чорнобицької „Горобчикова родина".

Ці два віршики є переходом до другого тематичного циклу травневого числа „Веселки" — розквіту весняної природи. Ця тема барвно змальована віршем А. Коссовської „Весна в садку", К. Перелісної „Наша річечка", Г. Чорнобицької „Посіяли горох", Р. Завадовича „Травень" (ілюстрація Е. Козака) зі згадкою про патрона пластової молоді світлого лицаря св. Юрія та піснею В. Радзикевича (ілюстрація Е. Козака) „Лісова царівна". Ілюстративно ця тема зображена у вступній картині П. Холодного „Весна над річкою".

У травневому числі „Веселки" знайдуть малі читачі й біографічні матеріяли, присвячені двом великим приятелям українських дітей — митрополитові Андреєві Шептицькому, опікунові пластової молоді й письменникові Борисові Грінченкові, авторові безсмертної „Олесі". Спогад свого батька про митрополита Шептицького списав учень школи св. Миколая в Шикаго Івась Драґанчик (до спогаду додана світлина митрополита серед пластунів). Про Грінченка поміщена розповідь Б. Л. з портретом письменника, уривок з його оповідання „Ксеня", затитулований „Малі заблуди" (ілюстр. М. Дмитренка) про пригоди дітей, що заблукалися в лісі, збираючи ягоди та його ж мініятюрка „Ластівка" (ілюстрація Е. Козака), що в'яже цей біографічний цикл з двома попередніми.

Дві сторінки зайняли чотири літери „Ілюстрованої абетки" М. Щербака з ілюстраціями Е. Козака (літери „Ї" „Й", „К", „Л").

У числі продовжуються „Пригоди Вовка Неситого" О. Білоусенка з ілюстраціями В. Цимбала та „Українське народне мистецтво" В. Мацькова, з якого поміщений розділ про різьбу зі світлиною гуцулів - різьбарів за працею.

Чап-Чалап зводить завзятий бій з ворогами малих дітей Шарамбурою й Шарамбурками, що „по баюрах всюди ходять, добрим дітям дуже шкодять".

З закінчення розділу „Буря" читачі довідаються, як Богдан, козак - характерник врятувався з морських бурунів і скрився поміж бочками на турецькій ґалері.

З дрібних матеріялів поміщені загадки, народні приповідки й листування з читачами.

Число, що має 23 окремі наголовки пера 14-ти авторів, 15 ілюстрацій роботи чотирьох ілюстраторів, три світлини й ноти, надруковане темповим і ясно - зеленим кольорами.

Незабаром почнуться вакації й діти роз'їдуться до таборів, осель, на фарми. Для корисного проведення часу крім дозвілля потрібна буде дітям і корисна, цікава, добра й виховна лектура. Її найкраще дасть „Веселка". Тому батьки й виховники та опікуни дитячих осель і таборів повинні заздалегідь подбати про оправлені томи попередніх річників „Веселки" та про біжучі вакаційні числа журналу, що заповідаються багаті й цікаві змістом та гарні зовнішнім оформленням.

В. Б.

Український студент у найкращій сороківці на Америку

(Успіхи Володимира Остап'яка)

За повідомленням американського часопису „Джонставн Трібюн" українець Володимир Остап'як, студент Конема Тавншип Гайскулу в Джонставні, Па., увійшов до найкращої сороківки вибраної з усіх гайскулів ЗДА, який візьме участь цього літа у фізично - математичному інституті у Менгеттен коледжі в Ню Йорку. Згаданий інститут є спонзорований Національною Науковою Фундацією, а його завданням є зацікавити талановитих студентів фізикою і математикою.

Володимир Остап'як народився 18 серпня 1942 року в Лисці біля Станиславова, і є він наймолодшим сином П-ва Миколи і Парані Остап'як, які прибули до ЗДА з п'ятьма дітьми під кінець 1949 р.

Негайно після приїзду Володимир разом з своїм старшим братом Романом поступили до публічної американської школи в Джонставні, де обидва скоро заімпонували своїми здібностями товаришам і учителям. Будучи відзначаючим учнем, Роман отримав три роки тому стопроцентову стипендію по електричній інженерії на університеті Пенсилвенія у Филаделфії, а Володимира вибрано минулого місяця до провідної групи студентів у фізиці і математиці на Америку. Він таким чином являється одиноким аплікантом на стейт Пенсилвенію, який був прийнятий до цього інституту.

Поза наукою Володимир бере активну участь у спортовому і студентському житті. Він є президентом своєї кляси, віце-президентом Будучих Учителів Америки, репрезентантом до Студентської Ради, співредактором шкільнвої газети, членом шкільнвого хору і завзятим футболістом.

Кол. в'язень кацету віднайшов і схопив головного вбивника жидів

Єрусалим. — Тувія Фрідман, родом з Радома в Польщі, який 5 років перевів в нацистських кацетах і чудом врятувався від загину, а тепер є директором централі документів про протижидівські воєнні злочини в Гайфі в Ізраїлі, найбільш заслужився для віднайдення, схоплення і перевезення до Ізраїлю шефа жидівської секції в централі Гештапа, Адольфа Айхмана, якого жиди вважають за одного з найголовніших і найбільш безпосередніх винуватців вбивства 6-ох мільйонів жидів за нацистського режиму. Фрідман підслухав був випадково в кацеті розмову двох старшин СС-ів, з яких один дав другому пакуночок для своєї родини і подав при цьому адресу. В'язень затямив собі ту адресу і після війни почав відшукувати своїх опричників. Таким чином він попав на слід родини Айхмана. Згодом він дізнався, що Айхман казав собі зробити плястичну операцію, щоб змінити вираз обличчя, та що він жив під різними прізвищами в різних країнах. В минулу осінь Айхман працював на Арабському півострові в англійській нафтовій компанії. Як і коли схоплено Айхмана та за допомогою яких чужинних країн чи агентів — того ізраїльські власті не виявляють. Ця справа далі є великою сенсацією на всьому Середньому Сході.

КОМУНІКАТ

РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕҐІЇ АНГЛОМОВНОГО ЗБІРНИКА ПРО ЛЬВІВ

Подаємо до відома всіх зацікавлених, що англомовний Збірник про Львів знаходиться в друку у друкарні „Свободи", від листопада 1959 р. До сьогодні зложено вже і переведено коректу більш як половини матеріялу. Книга буде мати коло 400 сторін великої вісімки та понад 20 ілюстрацій. Матеріяли до цієї книги опрацювало 12 авторів, із археології, історії, економіки, архітектури і мистецтва, шкільництва та культурного і політичного життя українського Львова.

Редакційна Колеґія мала труднощі із скомплетуванням обширного матеріялу, бо автори могли займатися його виготовлюванням тільки у вільних від заробітної праці хвилинах. Після зредаґування поодиноких праць, передавано їх перекладачам для злаждення англійського тексту, що тривало довго. Щойно потім редактор англійського тексту міг всі перекладені праці стилістично узгіднити.

Редакційна Колеґія сподівається, що Збірник появиться до кінця цього року і буде негайно розісланий всім ВШ. Передплатникам та більшим бібліотекам цілого світу. Ціна одного оправленого примірника буде виносити $ 10. Дальші замовлення враз із вплатою передплати просимо слати на адресу:

Shevchenko Scientific Society
302-304 West 13th Street
New York 11, N. Y.

Редакційна Колеґія Збірника.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Зі Спорту

УСК СІЧ ЕЛИЗАБЕТ — Н. С. К. НЮАРК 1:3

Футбольні змагання Фіналу за чашу Стейту Ню-Джерзі програла наша команда з вислідом 3:1. Цим самим українці з Елизабету здобули тільки друге місце в грах за Чашу і першість Стейту.

В мистецьких грах найвищої А Дивізії Ліґи Стейту Січ далі веде в показнику і їй залишилися тільки дві гри до кінця сезону. Обидві виграні Січі запевнять українському репрезентантові п е р шенство найвищої кляси Ліґи Стейту Ню Джерзі.

УКРАЇНСЬКІ ВІДБИВАНКОВІ КОМАНДИ УЧАСНИКАМИ ТУРНІРУ В ПЛЕЙНФІЛДІ

У відбиванковому турнірі, що його організувала ІВКА в місцевості Плейнфілд, Н. Дж. взяли участь шість жіночих команд, в тому дві українські: УАСТ „Тризуб" — Филаделфія, та УАСТ „Беркут" — Перт Амбой. Розігравши змагання кожний з кожним, наші команди зайняли: УАСТ „Беркут" третє місце, а „Тризуб" п'яте. Обидві українські команди не мали повних своїх складів у цих грах, але все таки Беркут виявив досить добру форму. П е р ш у н а м и турніру стала команда Локуст Пойнт, а друге місце зайняли литовки „Курса" С. К. Склад „Беркута": С. Олесницька, Н. Хома, Л. Лапичак, І. Лапичак, Л. Клячко і І. Слиж.

(в. с.)

З НОВИХ ВИДАНЬ

Від основ

Українське громадянство має тепер змогу читати бюлетень ОПДЛ — Об'єднання Працівників Дитячої Літератури п. з. „Ми і наші діти". У цьому бюлетені Управа ОПДЛ і члени - засновники то ОУП — Об'єднання У к р а їнських Педагогів в Канаді звертаються до нашого загалу з окремим зверненням, в якому стверджують, що „в сукупності справ і завдань української еміґрації проблема виховання молодого покоління виростає до розмірів першорядної ваги. Від розв'язки цієї проблеми залежить, чи наша молодь в еміґраційних умовах життя зможе зберегти духовий зв'язок з Україною, землею своїх дідів і батьків, і бути носієм Української Правди, чи розтониться в чужинецькому морі".

Стердження не нове, але воно своєрідний п о с т і й н и й алярм, який кличе нас бути на сторожі душ наших дітей.

І це ствердження — це наказ для постійної, плянової продуманої нашої виховної дії в нашій виховній системі. І треба сказати, що Об'єднання Українських Педагогів в Канаді реалізує нашу виховну дію на базі продуманого плянування, яке дасть основи для нашої виховної системи в умовах еміґрації. Доказ плянової праці ОУП — недавнє його видання „Зайняття в дитячому садку" пера Марії Пастернакової*) Здавалося б. ніби звичайна справа — поява ще одної нової книжки про дошкільне виховання, бо наша література на цю тему не така й убога, згадати б хоч би праці Софії Русової і підручник „Українське дошкілля" різних авторів за редакцією Я. Ясінчука, видання „Рідної Школи" у Львові 1936 р. Але власне все це були появи в іншій дійсності — на рідних землях чи з призначенням для тих земель, а поява книжки про дошкільне виховання на терені Америки — це чи не перша така поява взагалі. А раз маємо таку появу, то ясно, що це не випадок. Коли ж зважити, що ця поява прийшла після 10-річчя нової української іміґрації на американський с у х о д і л, то мова цього факту набирає окремої ваги. Це промовисте свідоцтво про невідмовність будувати нашу ураїнську виховну систему й дію не щойно від „рідних шкіл" при наших парохіях і установах, а власне від дошкільного віку дітей — так, як це й було реалізовано особливо „Рідною Школою" в Галичині. „Хто здобуде душі дітей — здобуде майбутнє" — читаємо в згаданому напочатку бюлетені ОПДЛ. Здобувати й вирощувати душі дітей треба з самого малку — в ім'я тієї великої мети нашого виховання, що її окреслив поетично, але з геніяльною глибинністю думки Шевченко „Раз добром налите серце ввік не прохолоне"...

Сила вражінь — найсильніша в дитячому, зокрема в дошкільному віці. Тому виховна роля дому в добі дитинства майже завжди вирішальна для всього життя людини. На допомогу родині, на допомогу матері - батькові приходить дитячий садок і його роля стає дедалі в усьому культурному світі щораз важливіша. В наших же умовах дитячий садок вирішує чи власне має вирішувати разом з родинним домом, майже повністю всю проблему нашої виховної системи. Дитячий садок — це основи, без яких не уявити ніякої нашої будівлі, а в першу чергу будівлі нашого виховання. До цієї основної правди ми знову повертаємося і в наших сучасних умовах знову мусимо визнати її „угольним каменем" всієї нашої виховної дії. І ось ця правда подиктувала появу книжки „Зайняття в дитячому садку". Треба її вітати власне як своєрідний алярм — як поклик наших педагогів до посилення уваги громадянства до справи наших дитячих садків — хоч би це навіть були садки чисто „домашнього" характеру, діти кількох родин зустрічалися на кілька годин напереміну в одному чи другому українському домі, коли не має змоги створити взірцевого, обладнаного постійного садка при якійсь нашій установі чи парохії. Але, на щастя, наші скупчення таки численні і численні всякі наші установи, зокрема багато клітин наших жіночих організацій і власне їх найвище й найпочесніше завдання — творити наші постійні, добре влаштовані і добре ведені дитячі садки — перші твердині нашого виховання. Дитячі садки — це праця від основ. Це перший і невідмовний етап, після якого прийде вже як черговий етап — рідна школа, і молодечі товариства.

„Зайняття в дитячому садку" — книжка, за яку треба скласти подяку і Авторці, відомій із численних писань в ділянці дошкільного виховання, і Об'єднанню Українських Педагогів — ця подяка належить у першу чергу від матерей і виховниць, бо для них ця книжка в першу чергу призначена і ця книжка стає їм своєрідним провідником у їх важкій, але цінній праці для виховання з наших малят повноцінних одиниць — носіїв тих великих духових вартостей, що їх дає наша Христова віра і наша Українська Правда.

М. Сухий

*) Марія Пастернакова. Зайняття в дитячому садку. Методичні вказівки. Торонто, 1959, „Об'єднання Українських Педагогів Канади. Віньєтка М. Левицького, стор. 80.

В Єгипті всі часописи перейшли на власність держави

Каїро. — Декретом уряду З'єдиненої Арабської Республіки всі газети й журнали, що їх видавали чотири приватні пресові видавництва, перейшли під „контролю" так званої Національної Унії, себто монопольної політичної партії, зорганізованої Ґамалем Абделем Нассером для підтримання його авторитарного режиму. У тому декреті кажеться, що приватні власники-видавці дістануть відшкодування за сконфісковані їх видавництва, а редактори й співробітники не втратять праці. Вже й до цього часу всі часописи в названій Республіці підлягали — за офіційною назвою — „керівництву", а насправді диктатові й строгій цензурі урядових чинників. Тепер всі вони будуть сцентралізовані в одному державному видавництві з повним скасуванням свободи слова. Між удержавленими часописами є два щоденники і 13 тижневиків та журналів. Між щоденниками є найбільш поширений „Аль Ахрам" накладом 100.000 примірників. Його редактор, приятель Нассера, став членом дирекційної ради нового державного видавництва.

● **З Дітройту** повідомляють, що в другій чверті цього року мають випродукувати в ЗДА на 100,000 особових авт більше, як давніше плянували. Плянували випродувати 1,700,000 особових возів, а мають випродукувати 1,800,000. В першій чверті випустили на ринок два мільйони возів.

● **З Санта Круз** в Каліфорнії повідомляють, що там пажер (рекін) так важко покусав ногу 16-річній дівчині Сусанні Теріо, що треба їй зробити ампутацію ноги. При цій нагоді треба остерегти всіх на початку купелевого сезону, щоб купаючися в океанах, береглися пажерів, які люблять запливати до місць, де люди купаються.

● **В Атенах** військовий суд засудив шістьох комуністів на досмертну в'язницю за шпигунську роботу в користь Совєтів. Сьомого звільнено.

● **В Моравській Остраві** в Чехословаччині сталась експльозія в копальні вугілля, внаслідку якої згинуло 54 вуглекопи. За офіційним комунікатом, вибух стався в копальні „Глубіна", у віддалі за 170 миль від Праги. Причина вибуху не відома.

Два мільйони бездомних внаслідок землетрусу в Чіле; ЗДА допомагають потерпілим

Рятувальні команди шукають за жертвами землетрусу в руїнах домів у місті Консепсіон у Чіле.

Сантіяго, Чіле. — 25 травня в південній частині Чіле повторився землетрус, який спричинив вибух нового вулькану, що розсіває дим і попіл понад країною разом із іншими вигаслими вульканами, яких там є 6, і які почали діяти внаслідок землетрусу. Міністер внутрішніх справ повідомляє, що коло двох мільйонів осіб є без даху над головою, число жертв в людях дійшло до понад 2,000, але воно може збільшитися, бо досі важко було підрахувати л ю д с ь к і втрати вбитими і пораненими. Матеріяльні втрати виносять десятки мільйонів. Американський Червоний Хрест і уряд ЗДА спішать із допомогою і ліками, шатрами, харчами та лікарським і медичним персоналом, який вже виїхав на місце катастрофи. АЧХрест вислав вже першу грошову допомогу на адресу Чілійського Червоного Хреста, в руках якого є сконцентрована вся допомогова акція. Уряд ЗДА допомагає і жертвам, які потерпіли внаслідок землетрусу на Гаваях, де високий приплив моря с п р и ч и н и в смерть людей та великі матеріяльні втрати.

Продукують невтронову бомбу, яка виділятиме так звані промені смерти

Вашингтон. — Тижневик „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпарт" надрукував статтю, з якої виходить, що ЗДА продукують невтронну бомбу, яка має виділяти з себе так звані промені смерти. Вона має нищити концентрацію ворожих військ, і не шкодити своїм власним військам. Коли ця бомба буде готова, то настане повна революція в атомовому веденні війни. Ці промені вбиватимуть за допомогою радіяції людей, але зовсім не нищитимуть машин ані домів. Цю бомбу можна буде випустити на ворожі війська і то так, щоб радіяція не була шкідлива своїй власній армії. Це можна буде зробити при допомозі окремих контрольних приладів. В статті згадується і про те, що є здогади, що і в СССР є проби випродукувати таку саму бомбу. Невтрон це є частина атомів.

Москва знову накидується на Тіта

Москва. — У московському „Комуністі" з останнього понеділка 23 ц. м. за підписами Б. Н. Пономарова, зв'язкового між комуністичними країнами з доручення ЦК Компартії СССР, і двох інших видатних большевиків, знову гостро заатаковано югославського диктатора Тіта. Цим разом ця атака прийшла за ніби-то сприяння Тіта західній „імперіялістичній" закордонній політиці. Тіто допускається цього злочину-за твердженням своїх московських прокураторів - своєю політикою невтральности, яка в практиці виявляє „брак солідарности з іншими соціялістичними країнами в їх боротьбі проти капіталістичного імперіялізму". Большевики зокрема лаються на заяву Тіта з приводу зірвання Хрущовим Паризької конференції, бо в тій заяві Тіто знову проявив „невтральність у взаєминах між імперіялістичним аґресором та миролюбною країною соціялізму". Ця остання атака Москви проти Тіта прийшла - за західніми коментарями - під натиском з Пейпінгу, який віддавна послідовно веде кампанію проти Тіта й Югославії.

Альжирські партизани поцілили два французькі літаки

Париж. — Командування французьких військ в Альжирі признало, що альжирські партизани поцілили скорострільним вогнем два французькі військові літаки, що оперували на протипартизанському фронті. Альжирські партизани острілляли з важких скорострілів літаки в кордонній альжирсько-туніській смузі. Французи твердять, що п о в с т а н с ь кі артилерійські гнізда лежать по туніському боці, біля місцевости Сакет-Сіді-Юсеф, яку з такої самої причини французькі літаки обкидали бомбами в лютому 1958 році. Тоді той французький налет на туніське прикордонне село викликав багато шуму, та спричинив зірвання тунісько-французьких дипломатичних взаємин. Поцілені французькі л і т а к и встигли тепер вернутися до своїх баз. Про втрати — французький комунікат мовчить.

Короткі Вістки

● **На основі** тимчасового обрахунку стверджено, що Джерзі Сити, Н. Дж., в якому друкується „Свобода" і міститься головна канцелярія УНСоюзу, впродовж десятьох років, від 1950 до 1960 втратило майже 27,000 населення. В 1950 році в цьому місті було 299,017 мешканців, а цього року нарахували на 26,757 менше — тільки 272,260. В 1940-му році в Джерзі Сити було 301,173 мешканців. Населення зменшилося тому, що розібрали багато будинків на будову автостради та інших шляхів.

● **Єпископ в Кельцах Чеслав** Качмарек, після короткої відпустки вернувся до урядування в своїй епархії, всупереч комуністичному урядові Ґомулки, який його „не визнає". Уряд не має змоги відсунути геть єпископа, але внеможливлює йому правильне урядування, забороняє процесії, замкнув банкові конта, накладає великі податки і старається всякими шиканами змусити Качмарека до зречення або Ватикан до відкликання його.

● **На тихо-океанському** острові Ґуамі, що є під американською адміністрацією, знайдено в джунґлії 39-літнього колишнього японського вояка Бунзо Мінаґаву, який впродовж близько 16 років скривався, жив одинцем та харчувався тільки овочами й іншими плодами джунґлії. Схоплений вояк не вірив, що Японія програла війну. Впродовж 16-х років він із ніким не замінив слова. Він здоров і сильний. Коли в 1943 році виїздив з Японії на війну на Тихий океан, то залишив дома брата й сестру, про долю яких нічого не знає.

Посмертні Згадки

МАРІЯ ФРАНКО, членкиня Відділу 210 УНС, Бронкс, Н. Й., померла по тяжкій недузі дня 13 травня 1960. Покійна народилася 1903 р. в селі Малів, повіт Теребовля, Західна Україна. Полишила в смутку мужа Стефана, сина Петра, невістку Павлину і два внуки, всі є членами УНСоюзу, сестру Анну, зам. Верхоляк. Похорон відбувся дня 17-го травня 1960 р., з похоронного заведення Петра Яреми до церкви св. Юрія в Ню Йорку, при участі членів і знайомих на цвинтар св. Романа, Бронкс, Н. Й. — В. ЇЙ П.!

Іван Франко, секр.

ПЕЛАГІЯ ГАРАЧМАК, з дому Крупа, довголітня членкиня Братства св. Михаїла, Відділ 296 УНС, в Арнолд, Па., померла несподівано на удар серця дня 17 березня 1960 р. Покійна полишила у смутку чоловіка Антона, двох синів Івана і Василя, одну сестру в Старім Краю. Покійна походила зі села Вітлин, повіт Ярослав, Зах. Україна, була активною і жертвенною громадянкою. Похорон відбувся 20-го березня 1960 з похоронного заведення до Української Православної Церкви, а опісля на цвинтар Грин Вуд. — В. ЇЙ П.!

Уряд Відділу.

ЗАХАРІЙ ГРЕЧИН, член Т-ва Дарахівщина, Відд. 275 УНС, в Джерзі Ситі, Н. Дж., упокоївся в Бозі несподівано, дня 9-го травня 1960 р., на 74 році життя. Покійний родився в селі Дарахів, пов. Теребовля, Зах. Україна. До УНС вступив в 1934 р. Полишив у смутку дочку, замужну і зятя Михаїла Тутко, дві сестри Марію і Анну та сестрінку Марію Палка, всі в Джерзі Ситі, та одну сестру на рідних землях Зах. України. Похорони відбулися в п'ятницю 13 травня із похоронного заведення Івана Ковальчика до Укр. Кат. Церкви св. Петра і Павла, при участи родини, членів Т-ва, та великого числа приятелів на цвинтар св. Імени. Хай земля прибраної батьківщини, заступить йому рідну. — В. Й. П.!

Вол. Юрків, секр.

ТАРЗАН, ч. 4461. Рімю атакує Тарзана.

WHILE TARZAN'S MEN BATTLED, THE CRAFTY REMU SNEAKED UP BEHIND THE APE-MAN ---
-- AND STRUCK!
WHEN TARZAN COLLAPSED, THE NATIVES SUCCEEDED, AND NOW REMU TOOK COMMAND OF THE VICTORS!

Коли Тарзанові люди билися, хитрий Рімю підкрався за мавполюда...

І вдарив!

Коли Тарзан впав знесилений, тубільці піддалися. І тепер Рімю обняв команду над переможцями!